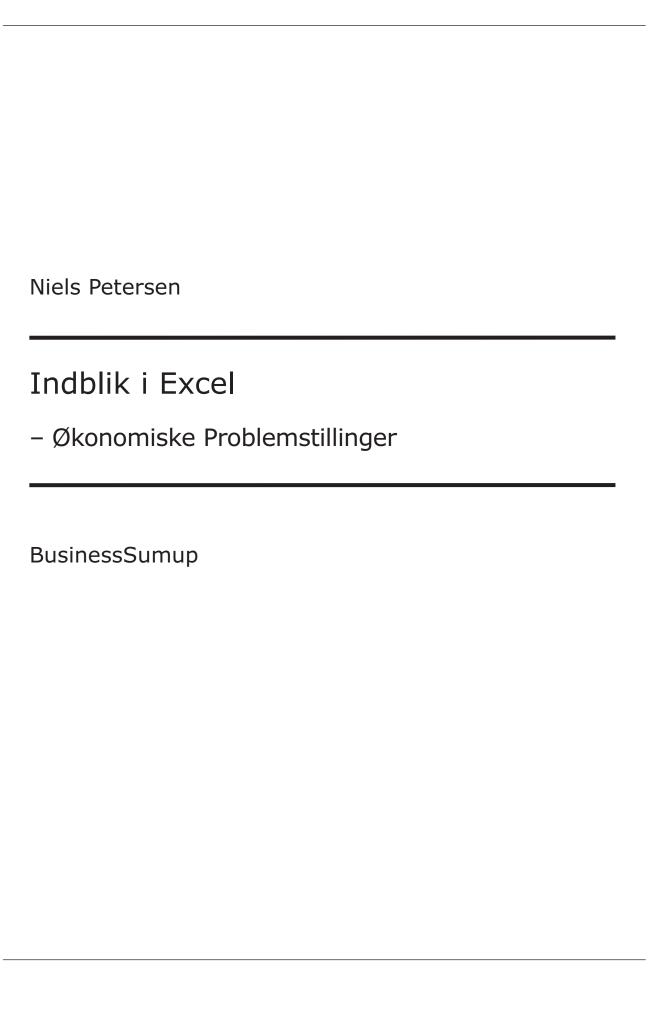
Indblik i Excel - Økonomiske problemstillinger

Niels Petersen

```
.985€65.689.659.525€350.000€65.895.269€25
   9.659.525€ 65.525.350.875€ 65.895.269
```


Indblik i Excel - Økonomiske Problemstillinger © 2008 Niels Petersen & BusinessSumup ISBN 978-87-7681-313-0

Indholdsfortegnelse

	Indledning	7
1.	Excels terminologi	8
2.	Genvejstaster	9
3.	Funktioner	11
4.	Vejledninger	17
4.1	Problemløser	17
4.2	Envejstabel	19
4.3	Tovejstabel	20
5.	Økonomiske Problemstillinger	23
5.1	Type A – Optimering med problemløser	25
5.1.1	Inddata	25
5.1.2	Simulering	25
5.1.3	Beregninger	29
5.1.4	Uddata	29
5.2	Type B – Optimering med envejstabel	29
5.2.1	Inddata	29
5.2.2	Beregninger	29

5.2.3	Uddata	31
5.3	Type C – Optimering med diskrete alternativer	32
5.3.1	Inddata	32
5.3.2	Beregninger	33
5.3.3	Uddata	34
5.4	Type D – Udregning af likviditetsnøgletal	35
5.4.1	Inddata	35
5.4.2	Beregninger	37
5.4.3	Uddata	40
5.5	Type E – Optimering med tovejstabel	40
5.5.1	Inddata	41
5.5.2	Simulering	41
5.5.3	Beregninger	43
5.5.4	Uddata	44
6.	Økonomiske problemstillinger – tillægsopgaver	45
6.1	Generelle ændringer i forudsætninger	45
6.2	Rabataftaler	46
6.2.1	Akkumuleret rabat	46
6.2.2	Simpel rabat	47
6.3	Kassation	48
6.3.1	Mængdeafklaring	49
6.3.2	Økonomi ved bortskaffelsesomkostninger	49
6.4	Diagrammer	49
6.4.1	XY-punkt	50

Ses vi til DSE-Aalborg?

Kom forbi vores stand den 9. og 10. oktober 2019.

Vi giver en is og fortæller om jobmulighederne hos os.

banedanmark

6.4.2	Grundflade	51
6.4.3	Søjle	52
6.4.4	Cirkel	53
6.4.5	Generelt	54
6.5	Datavalidering	56
6.5.1	Datavalidering som funktionalitet	57
6.5.2	Datavalidering via HVIS	59
6.6	Økonomistruktur	60
6.6.1	Opbygning af økonomistruktur	61
6.6.2	Tegning af økonomistruktur	61
6.7	Kommentarer	64
6.8	Menustyring	65
6.9	Skjul ark	67
6.10	Lås ark	67

6

Indledning

Bogen er skrevet som en hjælp til folk, der i vid udstrækning bruger Excel til at løse henholdsvis økonomiske og statistiske problemstillinger.

Indledningsvis indeholder bogen en række oversigter over genvejstaster, funktioner og andet, der har generel interesse. Disse er meget generelle for Excel og kan også anvendes ud over de to fagområder. Herefter følger en gennemgang af løsningsvejledninger til en række økonomiske problemstillinger, hvor fremgangsmåder er beskrevet i detaljer, og endelig tilsvarende vejledninger til en række statistiske-excel problemstillinger.

Bogen kan enten anvendes til læsning for at skabe indsigt i Excels anvendelsesmuligheder inden for fagområderne økonomi og indledende statistik eller som opslagsværk i forbindelse med løsning af opgaver inden for et af de to fagområder.

Kompendiet tager udgangspunkt i "Erhvervsøkonomiske modeller med Excel" af Jørgen Meyer, derudover er der, til kapitlet om statistiske problemstillinger, hentet inspiration i "Teoretisk statistik – En erhvervsøkonomisk tilgang" 3. Udgave af Jens Overø & Gorm Gabrielsen.

1. Excels terminologi

Omkring Excel anvendes en masse faste termer. Flere af disse er umiddelbart indlysende, men i dette afsnit findes en kort forklaring af de enkelte begreber.

Begreb	Forklaring
Mappe/Arbejdsbog	En Excel-fil som kan bestå af et til flere ark.
Ark	En 2-dimensionel matrix af felter.
Celle	Et af alle felterne i arket. En celle defineres af dens adresse
Adresse	Et entydigt navn, der knytter sig til én specifik celle i et ark. Navnet er bestemt af cellens placering i kolonne og række
Reference/ henvisning	Et peg på eller en henvisning til en celle ud fra dens adresse.
Område	En nærmere defineret række celler samlet i et rektangel. Området defineres af cellen i øverste venstre hjørne og nederste højre, og de to celleadresser adskilles af et kolon.
Tal	Er et tal.
Tekst	Er en tekststreng. Tal eller formler kan fremstå som tekststrenge, hvis tegnet 'er tilføjet før tal eller formel.
Formel	Indledes med tegnet = og er en udregning eller en funktion, der typisk returnerer et tal. Nogle funktioner kan dog også returnere tekststrenge eller andet.
Funktion	Excel rummer flere hundrede funktioner. Det er dog kun et fåtal, der er interessante i forhold til at lave økonomiske kalkuler. Disse er gennemgået i afsnittet funktioner. En funktion modtager et antal parametre og returnerer så typisk et tal eller tekst.
Parameter	Et nærmere defineret input med en række begrænsninger. Det kan f.eks. skulle være et tal.

2. Genvejstaster

I Excel anvendes tastatur og mus side om side i noget større grad end i f.eks. Word. Arbejdet i Excel kan dog lettes en del ved at bruge tastaturet mere end det umiddelbart virker logisk. Det kræver dog, at en række genvejstaster indlæres. Hvis disse først bliver en fast del af brugen af Excel, vil det resultere i en lettere og dermed langt hurtigere arbejdsgang. De mest anvendelige genvejstaster er gennemgået herunder.

Tast(er)	Funktion
Enter	Afslut redigering af celle og gem.
Esc	Afslut redigering af celle uden at gemme.
Ctrl+(pile)	Flytter til første/sidste celle i række/kolonne med indhold ellers enden af arket.
PgDn/PgUp	Flytter et skærmbillede ned/op.
Alt+PgDn/PgUp	Flytter et skærmbillede til højre/venstre.
Ctrl+Home	Flytter markøren til øverste venstre hjørne (Celle A1).
Ctrl+End	Flytter markøren til nederste højre hjørne af området med udfyldte celler.
Ctrl+PgDn/Up	Skifter mellem arkene i arbejdsbogen.

F2/(dobbeltklik) Aktiver allerede udfyldt celle til redigering.

Ctrl+Z Fortryd sidste handling (f.eks. redigering af celle).

Shift+(pile) Marker område.

Ctrl+Shift+(pil) Marker til enden af tekstområde.

Shift+Space Markerer rækken hvori markøren står.

Ctrl+Space Marker kolonne hvori markøren står.

Ctrl+C Kopier.

Ctrl+X Klip.

Ctrl+V Sæt ind (Her kan også trykkes Enter – i så fald kan kun kopieres

én gang).

Ctrl++ Indsætter et område svarende til det markerede (f.eks. en række).

Ctrl+- Sletter det markerede område.

Ctrl+F Formaterer området med fed skrift.

Ctrl+K Formaterer området med kursiv skrift.

Ctrl+U Formaterer området med understreget skrift.

F4 Låser cellehenvisning med \$-tegn. Der kan trykkes op til 3 gange

for at låse henholdsvis række, kolonne eller begge dele. Anvendes for efterfølgende at kunne kopiere celler med formler som ønsket.

Σ-knap Genvej til SUM (+ MIN, MAKS, TÆL og MIDDEL). Foreslår

selv område.

 f_{y} -knap Genvej til at finde alle funktioner, og hvor der samtidig er

vejledning til hvilke parametre, der skal benyttes i funktionen.

3. Funktioner

Excel rummer over 200 forskellige funktioner. Det vil føre alt for vidt at gennemgå alle disse her, og i stedet er kun de få funktioner, der har relevans i forhold til at løse økonomiske og statistiske problemstillinger gennemgået. Det er nemlig et fåtal, der er nødvendige i dette henseende. For de enkelte funktioner er forklaret navn på både dansk og engelsk, hvilke parametre, der skal anvendes, hvilken kategori funktionen er placeret i samt en beskrivelse af funktionaliteten. Funktionerne er opstillet i alfabetisk rækkefølge på baggrund af de danske titler.

Funktion	BINOMIALFORDELING(Tal;Forsøg;Sandsynlighed;Kumulativ)
Engelsk	BINOMDIST
Parametre	Tal: Antallet af "succeser" Forsøg: Antallet af forsøg n Sandsynlighed: SSH for "succes" (p) Kumulativ: Er en logisk værdi, vælges SAND returneres den kumulerede SSH. Vælges FALSK returneres punkt SSH.
Placering	Statistisk
Beskrivelse	Returnerer enten punkt SSH eller den kumulerede SSH i en given binomialfordeling

Funktion	ELLER(betingelse1;betingelse2;)
Engelsk	OR
Parametre	betingelse1 & 2: En betingelse, der typisk er et udtryk med en sammenligningsoperator (=, <, >=,).
Placering	Logisk
Beskrivelse	Returnerer sandt hvis en eller flere betingelser er sande – ellers falsk. Benyttes typisk "inde" i en HVIS-formel.

Funktion	FFORDELING(X;Frihedsgrader1;Frihedsgrader2)
Engelsk	FDIST
Parametre	X: Er den værdi vi ønsker funktionen evalueret for Frihedsgrader1: Er antallet af frihedsgrader til tælleren Frihedsgrader2: Er antallet af frihedsgrader til nævneren
Placering	Statistik
Beskrivelse	Returnerer sandsynligheden for at F er større end eller ligmed den angivne værdi Dvs. $P(F \ge x)$

Funktion	HVIS(betingelse;formel_sand;formel_falsk)
Engelsk	IF
Parametre	betingelse: Er typisk et udtryk med en sammenligningsoperator (=, <, >=,). formel_sand: En vilkårlig formel der resulterer i en værdi eller tekst. Det kan også bare være et tal eller en tekst. Formlen returneres hvis betingelsen er sand. formel_falsk: En vilkårlig formel der resulterer i en værdi eller tekst. Det kan også bare være et tal eller en tekst. Formlen returneres hvis betingelsen er falsk.
Placering	Logisk
Beskrivelse	Returnerer sandt eller falsk ud fra logisk udsagn.

Funktion	LOPSLAG(værdi;tabel;kolonneindeks;sand/falsk)
Engelsk	VLOOKUP
Parametre	værdi: Den værdi, der skal slås op i første kolonne. Kan være både tal eller tekst. tabel: Tabelområdet hvor opslaget foretages (Eks. B2:E10). kolonneindeks: Den kolonne hvorfra resultatet skal returneres. sand/falsk: Ved falsk returneres #I/T, hvis værdien ikke findes i tabellen. Ved sand forudsættes at tabellens første kolonne er sorteret stigende i værdi, og så returneres fra den række, hvor værdien i første kolonne er tættest på men mindre end den angivne.
Placering	Opslag og reference
Beskrivelse	Lodret opslag. Slår en given værdi op i første kolonne i et tabelområde, og returnerer værdien i samme række i det angivne kolonneindeks.

Funktion	MAKS(tal1;[tal2];)
Engelsk	MAX
Parametre	tal1 & 2: Kan være både et tal, en formel, en celle eller et område.
Placering	Statistisk
Beskrivelse	Finder maksimumværdien af en række tal.

Funktion	MIN(tal1;[tal2];)
Engelsk	MIN
Parametre	tal1 & 2: Kan være både et tal, en formel, en celle eller et område.
Placering	Statistisk
Beskrivelse	Finder minimumværdien af en række tal.

Funktion	NORMFORDELING(X;Middelværdi;Standardafv;Kumulativ)
Engelsk	NORMDIST
Parametre	X: Er den værdi funktionen ønskes evalueret for Middelværdi: Er middelværdien (gns.) for vores normalfordeling Standardafv: Er standardafvigelsen for vores normalfordeling Kumulativ: Er en logisk værdi, vælges SAND returneres den kumulerede SSH. Vælges FALSK returneres punkt SSH.
Placering	Statistisk
Beskrivelse	Returnerer enten punkt SSH eller den kumulerede SSH i en given Normalfordeling

Funktion	OG(betingelse1;betingelse2;)
Engelsk	AND
Parametre	betingelse1 & 2: En betingelse, der typisk er et udtryk med en sammenligningsoperator (=, <, >=,).
Placering	Logisk
Beskrivelse	Returnerer sandt hvis alle betingelser er sande – ellers falsk. Benyttes typisk "inde" i en HVIS-formel.

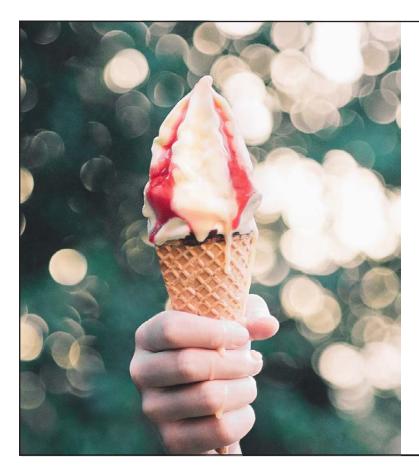
Funktion	POISSON(X;Middelværdi;Kumulativ)
Engelsk	POISSON
Parametre	X: Antal hændelser Middelværdi: Forventede antal hændelser Kumulativ: Er en logisk værdi, vælges SAND returneres den kumulerede SSH. Vælges FALSK returneres punkt SSH.
Placering	Statistisk
Beskrivelse	Returnerer enten punkt SSH eller den kumulerede SSH i en given Poissonfordeling

Funktion	RUND.NED(tal;Antal cifre)
Engelsk	ROUNDDOWN
Parametre	Tal: Er et vilkårligt tal, som skal rundes ned Antal cifre: Er antallet af decimaler tallet skal rundes ned til. Vælges 0 angives et helt tal
Placering	Mat og Triq
Beskrivelse	Runder det angivne tal ned til et bestemt antal cifre

Funktion	STANDARDNORMFORDELING(Z)
Engelsk	NORMSDIST
Parametre	Z: Er den værdi vi ønsker evalueret
Placering	Statistik
Beskrivelse	Returnerer den kumulerede sandsynlighed for standardnormalfordelingen – altså den normalfordeling med middelværdi 0 og varians 1

Funktion	TANDARDNORMINV(Sandsynlighed)					
Engelsk	NORMSINV					
Parametre	Sandsynlighed: Er den SSH der knytter sig til standardnormalfordelingen					
Placering	Statistik					
Beskrivelse	Returnerer den Z-fraktil der knytter sig til sandsynligheden i standardnormalfordelingen – altså den normalfordeling med middelværdi 0 og varians 1					

Funktion	SUM(<i>tal1</i> ;[<i>tal2</i>];)
Engelsk	SUM
Parametre	tal1 & 2: Kan være både et tal, en formel, en celle eller et område.
Placering	Mat og trig
Beskrivelse	Finder summen af en række tal.

Ses vi til DSE-Aalborg?

Kom forbi vores stand den 9. og 10. oktober 2019.

Vi giver en is og fortæller om jobmulighederne hos os.

banedanmark

Funktion	TFORDELING(X;Frihedsgrader;Haler)
Engelsk	TDIST
Parametre	X: Er den numeriske værdi vi ønsker funktionen evalueret for Frihedsgrader: Er antallet af frihedsgrader Haler: Angiver om sandsynligheden skal findes enkelt eller dobbeltsiddet
Placering	Statistik
Beskrivelse	Funktionen er lidt drilsk i Excel sammenlignet med andre statistikprogrammer som SPSS og SAS. Derfor opfordres til at læse Excels hjælp til denne funktion

Funktion	TÆL(tal1;[tal2];)	
Engelsk	COUNT	
Parametre	tal1 & 2: Kan være både et tal, en formel, en celle eller et område.	
Placering	Statistik	
Beskrivelse	Tæller antallet af tal. Her defineres typisk et område.	

Funktion	VOPSLAG(værdi;tabel;rækkeindeks;sand/falsk)
Engelsk	HLOOKUP
Parametre	værdi: Den værdi, der skal slås op i første række. Kan være både tal eller tekst. tabel: Tabelområdet hvor opslaget foretages (Eks. B2:E10). rækkeindeks: Den række hvorfra resultatet skal returneres. sand/falsk: Ved falsk returneres #I/T, hvis værdien ikke findes i tabellen. Ved sand forudsættes at tabellens første række er sorteret stigende i værdi, og så returneres fra den kolonne, hvor værdien i første række er tættest på men mindre end den angivne.
Placering	Opslag og reference
Beskrivelse	Vandret opslag. Slår en given værdi op i første række i et tabelområde, og returnerer værdien i samme kolonne i det angivne rækkeindeks.

4. Vejledninger

Dette afsnit indeholder en række vejledninger, der har almen interesse, og kan bruges i forbindelse med forskellige typer opgaver. Der vil i gennemgangen af de forskellige opgavetyper være henvisninger til netop disse vejledninger, såfremt de kan anvendes med fordel.

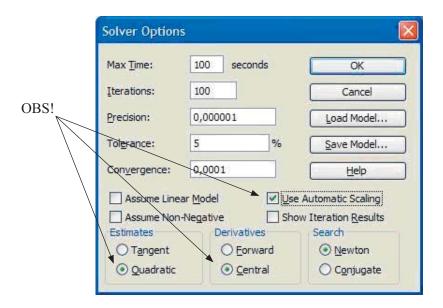
4.1 Problemløser

Problemløseren er en yderst anvendelig funktionalitet i Excel, der kan bruges til at optimere enkelte celler mod minimum, maksimum eller en bestemt værdi ved at ændre på andre angivne celler. For overhovedet at kunne anvende problemløseren er det imidlertid nødvendigt både at installere og indstille den korrekt. Hvis den er installeret ligger den som et menupunkt i menuen *Funktioner* og hedder enten *Problemløser* eller *Solver*. Hvis den ikke er installeret gøres det således.

- 1. Gå i menuen Funktioner
- 2. Vælg Tilføjelsesprogrammer (Add-ins)
- 3. Sæt et hak ud for Tilføjelsesprogrammet Problemløser (Solver Add-in)
- 4. Tryk OK

Hvis der arbejdes i en engelsk udgave af Excel, vil problemløseren og andre tilføjelsesprogrammer stadig være på engelsk, selvom Excel er indstillet til at køre på dansk. Derfor er de engelske navne på knapper og menupunkter skrevet med i vejledningen i parentes. Derudover skal problemløseren også indstilles til at optimere via den rigtige metode. Det gøres således.

- 1. Gå i menuen Funktioner
- 2. Vælg *Problemløser* (Solver)
- 3. Tryk på knappen *Indstillinger (Options)*
- 4. Sørg for at indstillingerne er som på skærmdumpet herunder
- 5. Tryk *OK*
- 6. Tryk *Luk* (*Close*)

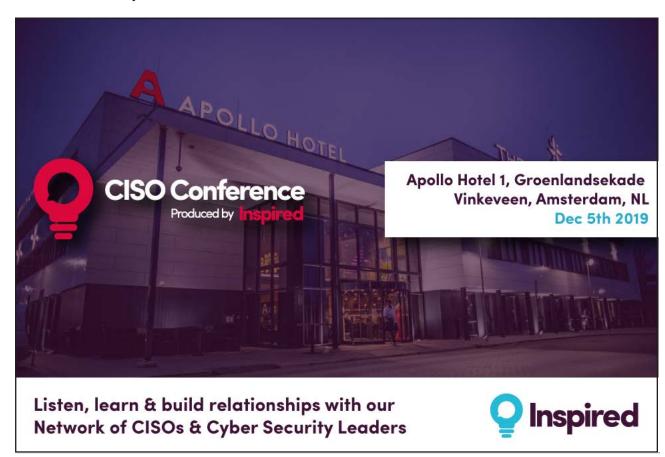

Problemløseren er nu installeret, sat op og klar til brug en gang for alle. Den kan nu anvendes som beskrevet herunder igen og igen.

- 1. Gå i menuen Funktioner
- 2. Vælg Problemløser (Solver)
- 3. Indtast den celle, der skal optimeres i feltet *Angiv målcelle* (*Set Target Cell*). Dette gøres lettest ved at sørge for, at markøren står i feltet og derefter trykke på den ønskede celle med musen. De følgende indtastninger af celler kan alle gøres på samme måde.
- 4. Vælg hvorvidt cellen skal optimeres mod maksimum, minimum eller en bestemt værdi, der så indtastes.
- 5. Indtast den eller de celler, der må justeres for at optimere, i feltet *Ved redigering af cellerne* (*By Changing Cells*).

Nu er der i princippet klar til at optimere. Nogen gange er der dog visse begrænsninger for ændring i cellerne, der skal indlægges, og det gøres som følger. Hvis der ingen begrænsninger er, kan der springes direkte til punkt 12.

- 6. Tryk Tilføj
- 7. Indtast den celle, for hvilken der er begrænsninger i feltet *Celle reference* (*Cell reference*)
- 8. Vælg hvilken type begrænsning, der skal indlægges. De tre relevante, der kan vælges i mellem er <=, = og >=.
- 9. Indtast begrænsning i feltet *Begrænsning (Constraint)*. Dette kan være et tal, men er typisk en henvisning til en celle indeholdende netop dette tal.
- 10. Punkt 6 til 9 gentages indtil alle begrænsninger er indlagt
- 11. Tryk *OK*

- 12. Tryk *Løs*
- 13. Tryk *OK*

Inden der trykkes *OK* til sidst, kan der vælges at beholde de originale værdier af cellerne i stedet for de nye fundne, såfremt det skulle ønskes.

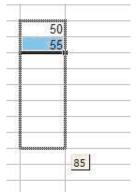
4.2 Envejstabel

Envejstabeller kan anvendes til at lave en række simuleringer. De kan anvendes til at illustrere, hvorledes ændringer på én variable påvirker en eller flere andre variable. Med andre ord er der én uafhængig variabel og en eller flere afhængige variable. De kan typisk anvendes til at illustrere, hvordan forskellige prissætninger påvirker efterspørgsel, dækningsbidrag indtjeningsbidrag eller lignende. En envejstabel kan typisk se ud, som herunder.

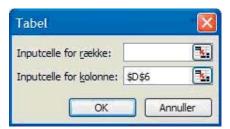
Pris	Total PB
2	379,4028125
50	50,1
55	111,6625
60	166,675
65	215,01875
70	257,175
75	293,08125
80	322,7375
85	346,14375
90	363,3
95	374,3625
100	379,175
105	377,1875
110	368,375
115	353,34375
120	332,125
125	304,78125
130	271,25
135	231,46875
140	185,5
145	133,40625
150	75,125

I det illustrerede eksempel udregnes det totale produktbidrag på baggrund af en række priser. Forudsætningen for at lave en sådan tabel er, at arbejdsbogen er opbygget, så produktbidraget udregnes på baggrund af en række inddata – og heriblandt selvfølgelig prisen. Hvis disse forudsætninger er opfyldt oprettes tabellen således.

- 1. Skriv overskrifter øverst i kolonner
- 2. Efterlad et blankt felt i første kolonne under overskriften
- 3. Udfyld resten af første kolonne med de ønskede tal. Hvis de 2 første tal skrives med rette interval imellem og derefter markeres, kan man ved at trække i den lille firkant nede i højre hjørne af markeringen udfylde hele kolonnen med tal med samme interval imellem, som vist på skærmdumpet herunder.

- 4. Udfyld øverste celle i anden kolonne med en reference til det ønskede resultat fra økonomiberegningerne (I dette tilfælde kolonnen *I alt* for *Produktbidrag*)
- 5. Hvis flere økonomiske resultater ønskes udregnet i tabellen gøres tilsvarende for tredje, fjerde osv. kolonne.
- 6. Marker hele tabelområdet dog ikke overskrifterne.
- 7. Gå i menuen *Data*8.
- 8. Vælg Tabel
- 9. Indlæg reference (klik på cellen med musen) til *Inddata* for *Pris* i feltet *Inputcelle for kolonne* (her kan selvfølgelig simuleres for andre variable end pris, men det er klart den hyppigst anvendte).

10. Tryk *OK*

Så er tabellen oprettet og i vores eksempel er det totale produktbidrag udregnet for hver af de angivne prissætninger i første kolonne.

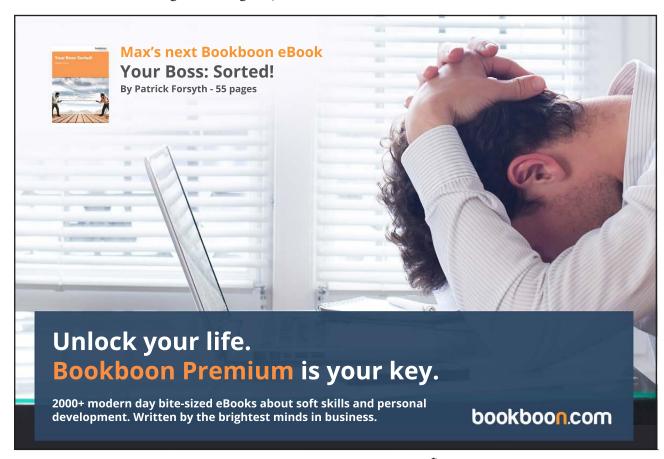
4.3 Tovejstabel

Tovejstabeller minder i princippet meget om envejstabeller, og måden, hvorpå de oprettes, er også meget ens. Selvfølgelig er der dog også forskelle. Den vigtigste forskel er, at der her simuleres med to forskellige variable, mens der kun kan ses på hvordan det påvirker én enkelt variabel. Dvs. der er to uafhængige variable og her altid kun én afhængig variabel. En typisk tovejstabel vil se ud som herunder.

MF-bid		00	0.4	oc	00	00	00	0.4			-		iger i 1		2,000
2840,8	75.5	82	84	86	88	90	92	94	96	.98	100	102	104	106	1
210	964,8	974,5	984,1	993,7	1003	1013	1023	1032	1042	1051	1061	1071	1080	1090	109
220	1067	1078	1089	1100	1111	1122	1133	1144	1155	1166	1177	1188	1199	1210	122
230	1163	1175	1188	1200	1213	1225	1238	1250	1262	1275	1287	1300	1312	1325	133
240	1254	1268	1282	1296	1310	1323	1337	1351	1365	1379	1393	1406	1420	1434	144
250	1341	1356	1371	1386	1401	1417	1432	1447	1462	1477	1493	1508	1523	1538	155
260	1421	1438	1455	1471	1488	1505	1521	1538	1554	1571	1588	1604	1621	1637	165
270	1497	1515	1533	1551	1569	1587	1605	1623	1641	1659	1677	1695	1713	1731	174
280	1568	1587	1607	1626	1645	1665	1684	1704	1723	1742	1762	1781	1801	1820	184
290	1633	1654	1675	1695	1716	1737	1758	1779	1800	1820	1841	1862	1883	1904	192
300	1693	1715	1738	1760	1782	1804	1826	1849	1871	1893	1915	1938	1960	1982	200
310	1748	1772	1795	1819	1843	1866	1890	1913	1937	1961	1984	2008	2031	2055	207
320	1798	1823	1848	1873	1898	1923	1948	1973	1998	2023	2048	2073	2098	2123	214
330	1842	1869	1895	1922	1948	1974	2001	2027	2054	2080	2106	2133	2159	2186	221
340	1882	1909	1937	1965	1993	2021	2049	2076	2104	2132	2160	2188	2215	2243	227
350	1916	1945	1974	2003	2033	2062	2091	2120	2150	2179	2208	2237	2266	2296	232
360	1945	1975	2006	2037	2067	2098	2128	2159	2190	2220	2251	2281	2312	2343	237
370	1968	2000	2032	2064	2096	2128	2161	2193	2225	2257	2289	2321	2353	2385	241
380	1987	2020	2054	2087	2121	2154	2187	2221	2254	2288	2321	2355	2388	2421	245
390	2000	2035	2070	2105	2140	2174	2209	2244	2279	2314	2348	2383	2418	2453	248

I det illustrerede eksempel udregnes markedsføringsbidraget på baggrund af en række priser og en række marketingomkostninger. Forudsætningen for at lave en sådan tabel er ligesom for envejstabellen, at arbejdsbogen er opbygget, så markedsføringsbidraget udregnes på baggrund af en række inddata – og heriblandt selvfølgelig prisen og marketingomkostningerne. Hvis disse forudsætninger er opfyldt oprettes tabellen således.

- 1. Opret reference til den afhængige variabel i øverste venstre hjørne af tabellen (i eksemplet markedsføringsbidraget)
- 2. Udfyld første kolonne med tal for den ene afhængige variabel (i eksemplet prisen). En hurtig metode til at få skrevet tallene er gennemgået i forrige afsnit om envejstabeller.
- 3. Udfyld første række med tal for den anden afhængige variabel (i eksemplet marketingomkostningerne)

- 4. Marker hele tabelområdet
- 5. Gå i menuen *Data*
- 6. Vælg *Tabel*
- 7. Indlæg reference (klik på cellen med musen) til *Inddata* for *Marketingomkostninger* i feltet *Inputcelle for række*
- 8. Indlæg reference (klik på cellen med musen) til *Inddata* for *Pris* i feltet *Inputcelle for kolonne*

9. Tryk *OK*

Så er tabellen oprettet og i vores eksempel er markedsføringsbidraget udregnet for alle kombinationer af de angivne prissætninger i første kolonne og marketingomkostninger i første række.

5. Økonomiske Problemstillinger

Excel kan anvendes til at løse et utal af økonomiske problemstillinger. Det vil være for omfattende at beskrive alle disse muligheder. I stedet er i dette afsnit beskrevet de grundlæggende typer, der typisk ses i forbindelse med økonomiske opgaver til Excel. Det drejer sig om følgende 5 typer opgave.

- A. Optimering med problemløser
- B. Optimering med envejstabel
- C. Optimering med diskrete alternativer
- D. Udregning af likviditets nøgletal
- E. Optimering med tovejstabel

Alle disse typer bygger videre på en eksisterende periodekalkule, hvor et økonomisk resultat er fundet – mange gange ud fra en fast pris og tilhørende efterspørgsel. En del af disse opgaver vil også være nye efterspørgselsforhold, så denne findes ud fra f.eks. en efterspørgselsfunktion.

Opgaver af disse typer er ikke altid stillet direkte, så bare det at vide hvilken optimeringsmetode, der bør anvendes, og dermed om det er en opgave af type A, B, C eller D, kan være svært at gennemskue. Hvis man nærlæser de opgaver, der stilles, kan det dog selvfølgelig afsløres hvilken type opgave, det drejer sig om.

De to lettest gennemskuelige er type C og D. Type D adskiller sig væsentlig, fordi der her ikke foretages en optimering. Typen kan dog selvfølgelig kombineres med en af de andre typer, så der både skal optimeres og bestemmes likviditets nøgletal.

Grunden til den lette genkedelighed er de helt anderledes termer, der vil blive benyttet i opgaver af denne type. Der vil typisk blive nævnt likviditetsbegreber som debitortid, kreditortid, likviditetsbidrag og kassekredit. Desuden vil der være oplysninger om hvornår alle pengestrømme både ind og ud af virksomheden falder – f.eks. at man trækker 2 måneders kredit hos leverandørerne, mens lønomkostninger betales kontant i indeværende kvartal og andre oplysninger i den stil. Gør nogle af ovenstående ting sig gældende for opgavesteksten er det et klart tegn på, at opgaven er af type D.

Type C skiller sig også klart ud, fordi der her skal optimeres ud fra en række alternativer. Disse alternativer er nødt til at være opgivet i opgaven, og eftersom der er en del information i sådanne alternativer, er den eneste reelle måde at sætte dem op på i en tabel f.eks. som vist herunder.

	Pris (kr./enhed)	Reklame (kr./år)	Efterspørgsel (stk./år)
Alternativ 1	15.000	0	1.500
Alternativ 2	15.000	200.000	2.000
Alternativ 3	15.000	500.000	2.350
Alternativ 4	20.000	0	1.200
Alternativ 5	20.000	200.000	1.550
Alternativ 6	20.000	500.000	1.800

Sådanne tabeller er ikke lige til at overse, og dermed er det let at identificere en sådan opgave som type C.

Type A, B og E er lidt sværere at skelne imellem. Her vil der normalt være en række oplysninger om efterspørgslen, og så vil opgaven gå ud på at finde den optimale pris og/eller reklameindsats eller for den sags skyld andre variable. Normalt er det prisen der optimeres på, men det kan i princippet være hvilken som helst form for variabel.

Type B og E minder især meget om hinanden, men A skiller sig ud på den måde, at det ofte direkte vil være nævnt i opgaven at den optimale løsning skal findes ved hjælp af problemløser eller *Solver*. I de tilfælde er det selvfølgelig helt lige til at genkende typen. Hvis ikke det står direkte vil det været angivet at den helt præcise optimale løsning skal findes, hvorfor den eneste mulighed vil være type A. Desuden vil der typisk være en kommentar om, at det er okay, at løsningen ikke findes automatisk ved ændringer i arket *Inddata*.

Type B og E finder nemlig ikke den præcise optimale løsning men kun en tilnærmet værdi. Det helt store kendetegn og også fordelen ved disse typer optimering er, at det vil være angivet i opgaven, at løsningen skal findes automatisk. Automatisk optimering sker også i type C, men som nævnt herover er det helt tydeligt, hvis det er en sådan type opgave, så der bør ikke være nogen forvekslingsproblemer der.

Problemet er altså at skelne mellem type B og E. Den helt klare forskel på optimering med en- og tovejstabel, er hvor mange uafhængige variable, der opereres med. Tit vil der kun være en enkelt uafhængig variabel typisk i form af prisen på produktet, og i de tilfælde skal envejstabel anvendes. Det hænder dog, at der er en ekstra uafhængig variabel. Det vil typisk være prisen på et andet produkt eller reklameindsatsen, og i sådanne tilfælde med to variable er det logisk nok tovejstabel, der skal anvendes, og opgaven er af type E.

Når opgavetypen først er identificeret er det jo vigtigt at vide, hvordan de enkelte problemstillinger løses, og det er nærmere beskrevet i de næste fem afsnit, der forklarer hver af de fem typer opgaver. I de fem løsningsvejledning beskrives trin for trin hvordan en sådan problemstilling gribes an. Der

tages udgangspunkt i, at der allerede er opbygget en arbejdsbog i Excel med en periodekalkule, der både indeholder arkene *Inddata*, *Beregninger* og *Uddata*, som det er kutyme. Beskrivelserne tager udgangspunkt i de enkelte ark i arbejdsbogen og hvilke ændringer, der skal tilføjes der.

5.1 Type A – Optimering med problemløser

I de økonomiske opgaver skal der næsten altid foretages optimering, men det er tit med vidt forskellige metoder. En af disse er optimering med problemløser. Problemløser har den fordel, at den helt optimale løsning kan findes, men samtidig den ulempe, at løsningen ikke opdateres automatisk ved ændring i forudsætningerne, og dermed kræver det, at brugeren af Excel-arket selv kan anvende problemløser.

5.1.1 Inddata

Det er lidt med forskel hvorvidt arket *Inddata* skal ændres grundet denne type opgave. Det afhænger af hvordan opgaven er stillet, og primært hvordan efterspørgsel eller afsætning findes. For at det giver nogen ide at optimere, er det nødvendigt, at afsætningen på den ene eller anden måde afhænger af nogle andre faktorer, der så kan optimeres på. Med afhænger af menes her i form af en funktionsforskrift. Det hænder at denne er direkte opgivet, og at konstant og koefficienter dermed kan skrives direkte ind i arket *Inddata* som herunder.

Efterspørgselsfunktion -	EU ØI
Konstantled	55000
Koefficient til pris	-650
Koefficient til reklame	0.05

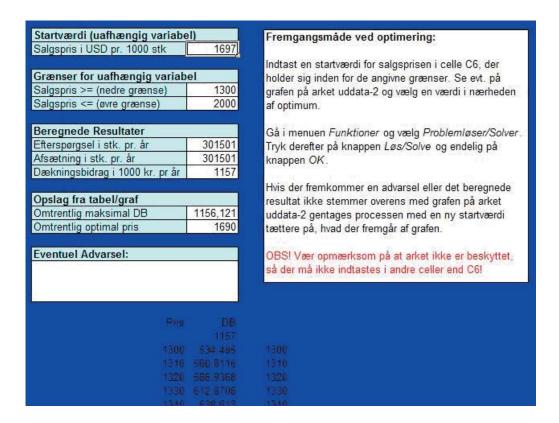
Det er dog mere normalt, at der opgives to punkter på funktionen samt grænseværdier for variable, hvorefter funktionen kan bestemmes derudfra. I så fald bør arket *Inddata* indrettes som herunder.

Afsætningsfunktion	Punkt 1	Punkt 2
Efterspørgsel stk./år	400000	350000
Salgspris i USD pr. 1000 stk	1500	1600
Salgspris >= (nedre grænse)	1300	
Salgspris <= (øvre grænse)	2000	

Derudover er der ikke mere arbejde på arket *Inddata*. Det store arbejde ligger i beregningerne, som for disse opgaver typisk placeres på et separat ark kaldet *Optimering* eller *Simulering*.

5.1.2 Simulering

Arket *Simulering* anvendes i disse opgaver til at optimere en afhængig variabel – typisk dækningseller indtjeningsbidrag – ud fra en eller i nogle tilfælde to uafhængige variable – typisk prisen. Arket kan indrettes som herunder.

I eksemplet er der kun én uafhængig variabel, hvilket er det typiske i denne type opgave. Skulle der være to er forskellen, at der laves tovejstabel i stedet for envejstabel. Læs evt. nærmere om dette under *Type E*. Desuden er det selvfølgelig vigtigt, at indstillingerne for problemløseren (punkt 6) i så tilfælde laves, så der må ændres på begge uafhængige variable. Arket indeholder i ovenstående tilfælde følgende.

- 1. Uafhængig variabel
- 2. Grænser for uafhængig variabel
- 3. Beregnede resultater
- 4. Envejstabel
- 5. Opslag fra tabel
- 6. Indstillinger for problemløser (*ikke synlig*)
- 7. Eventuel advarsel
- 8. Instruktion

Ad 1 - Uafhængig variabel

Dette er en celle, der indeholder den uafhængige variabel. Cellen anvendes både til at skrive en startværdi for variablen inden optimering, og det er også i denne celle at det optimale resultat skrives. Det vil i langt de fleste tilfælde være salgspris, der er den uafhængige variabel.

Ad 2 - Grænser for uafhængig variabel

Der vil for det meste være angivet faste grænser for den uafhængige variabel. Disse vil være skrevet på arket *Inddata*, men for at lette arbejdet med problemløser, er det en fordel at lave referencer til disse grænser på arket *Simulering*.

Ad 3 - Beregnede resultater

Den afhængige variabel skal også fremgå af dette ark. I dette tilfælde er det dækningsbidraget, der ønskes maksimeret. Den afhængige variabel lægges ind som en reference til arket *Beregninger*,

hvor det som regel vil være placeret nederst i de økonomiske beregninger i kolonnen *I alt*. I tilfældet ovenfor er der desuden gjort plads til efterspørgsel og afsætning under *Beregnede resultater*. De bruges ikke til selve optimeringen, men kan være illustrative, hvis forskellige prisers påvirkning på disse to variable vil vurderes. Ligesom med dækningsbidraget er det referencer til celler på arket *Beregninger*.

Ad 4 - Envejstabel

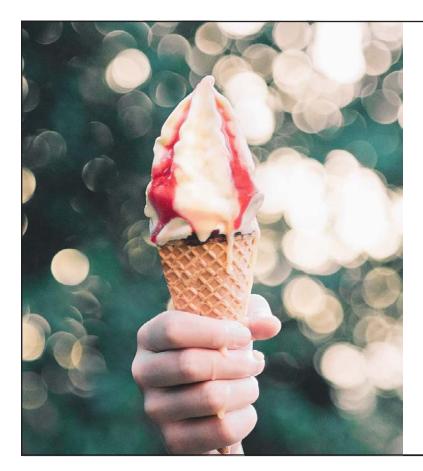
Der laves en envejstabel, hvor den uafhængige variabel placeres i første kolonne, mens den afhængige variabel plus eventuelt andre beregnede resultater placeres i de efterfølgende kolonner. For støtte til oprettelse af envejstabel kan den separate vejledning herfor følges. Inputcelle for kolonne er den uafhængige variabel og i dette tilfælde prisen øverst på arket. Det vil være oplagt at sørge for, at tallene i første kolonne er inden for de angivne grænser for den uafhængige variabel. Dette kan gøres ved først at oprette en reference til minimumgrænsen i den øverste celle i kolonnen. I anden celle i kolonnen laves følgende formel:

= cellen ovenfor + (maksimumgrænse – minimumgrænse) / X

Som X indsættes det antal rækker, der ønskes i tabellen, hvilket typisk kan være omkring 50. Jo flere rækker der er, jo mere præcist bliver resultatet, men jo mere fylder tabellen også. Derefter kopieres den anden celle nedad, så der (uden første celle) i alt nu er X udfyldte celler i kolonnen. Fordelen ved denne fremgangsmåde er, at den er dynamisk, så tabellen tilpasses såfremt, der ændres i minimum- og maksimumgrænsen.

Ad 5 - Opslag fra tabel

Ud fra tabellen kan den optimale pris nu bestemmes – dog kun som en tilnærmelse. Først bestemmes det maksimale dækningsbidrag via funktionen MAKS.

Ses vi til DSE-Aalborg?

Kom forbi vores stand den 9. og 10. oktober 2019.

Vi giver en is og fortæller om jobmulighederne hos os.

banedanmark

Input til funktionen er hele den kolonne, hvor den afhængige variabel er udregnet. Det er dog vigtigt, at det øverste tal, der er en henvisning til det beregnede resultat, ikke tages med som input. Herefter kan den tilhørende pris beregnes. Først

laves en række referencer til kolonnen for pris, så hele denne kolonne bliver gentaget til højre for den uafhængige variabel. Endelig kan funktionen LOPSLAG benyttes til at finde den tilhørende pris. Følgende formel finder prisen.

= LOPSLAG(maks. uafhængig variabel; område; 2; falsk)

Maks. uafhængig variabel er en henvisning til den celle, hvor MAKS funktionen netop er anvendt, og som område angives kolonnen med den uafhængige variabel samt den nye kolonne til højre derfor.

Ad 6 - Indstillinger for problemløser

For at finde den optimale pris skal problemløseren anvendes. En nærmere forklaring for anvendelse af denne, forefindes i separat vejledning. Som målcelle angives den afhængige variabel, hvilket i tilfældet ovenfor er dækningsbidraget, mens den uafhængige variabel indlægges som den celle, der må ændres. Optimeringen sættes til at køre mod maksimum, og endelig indlægges grænserne for den uafhængige variabel som begrænsninger.

Ad 7 - Eventuel advarsel

Det er ofte angivet i opgave teksten, at brugeren skal informeres, såfremt det fundne optimum er mindre end man kunne forvente ud fra opslag i tabel eller tilhørende graf. Hvis det er ud fra tilhørende graf, er det fordi grafen er lavet på baggrund af tabellen, og dermed er det to sider af samme sag. Med andre ord skal det undersøges om den fundne pris er mindre end det maksimum, der er fundet i punkt 5, og dermed om problemløser bør køres igen. Dette tjek kan udføres af en HVIS-funktion, der ser ud som følger.

= HVIS(beregnet maksimum < opslået maksimum;"DB er mindre end ud fra graf. Kør Problemløser igen!";"")

Såfremt det beregnede maksimum er mindre end det fra tabellen opslåede, vil fejlmeddelelsen "DB er mindre end ud fra graf. Kør Problemlæser igen!" fremgå. Hvis cellen, hvor funktionen findes, samtidig formateres med rød skriftfarve og lidt større skrifttype, vil fejlmeddelelsen fremstå klart og tydeligt som en advarsel, hvis der er noget galt.

Ad 8 - Instruktion

Det kan ikke forventes, at brugere af regnearket selv har styr på anvendelsen af problemløser. Derfor er det nødvendigt at skrive en instruktion til brugen af denne. Den kan se ud som i eksemplet ovenfor, men det er selvfølgelig ikke et endegyldigt facit. I princippet er det vigtigste, at det bliver forklaret trin for trin, hvordan problemløseren anvendes. Hvis problemløseren har været kørt en gang som under punkt 6, vil indstillingerne være gemt og huskes til næste gang, hvorfor det ikke er nødvendigt at inddrage indlæggelse af værdier i instruktionen.

Der er dog en ting, der er vigtig at overveje. Hvis arbejdsbogen, som den stort set altid skal, skal sikres mod indtastning i celler, der ikke er beregnet dertil, er der et problem med dette ark. Problemløseren kan nemlig ikke køres, såfremt arket er låst. Der er to muligheder for at omgå dette problem. Enten beskyttes dette ark ikke, men så er det yderst nødvendigt, at det i instruktionen klart er anført, at arket ikke er beskyttet, og dermed skal anvendes med omhu. Denne løsning er anvendt i eksemplet ovenfor. Alternativt kan arket låses, men så er det nødvendigt, at instruktionen indeholder detaljeret vejledning til slå beskyttelse fra inden problemløseren køres og slutter af med instruktion i at slå beskyttelse til igen.

5.1.3 Beregninger

De fleste beregninger laves på det separate ark *Simulering*, men det er dog nødvendigt at rette et par ting til på arket *Beregninger* også. I de tilfælde, hvor forhold mellem pris og afsætning eller efterspørgsel er angivet som 2 punkter, skal funktionen først udregnes, som vist herunder.

Efterspørgsel (Q = a * P + b)		
Koefficient til pris (a)	-500	= (Q2 - Q1) / (P2 - P1)
Konstant (b)	1150000	= Q1 - a * P1
Efterspørgsel (stk./år)	301501,25	= a * pris + b

Q2 og Q1 er efterspørgsel/afsætning, mens P1 og P2 er prisen fra de to punkter. a og b er de udregnede værdier for henholdsvis koefficient til pris og konstant, mens pris er en henvisning til cellen med pris fra arket *Simulering*.

Endelig skal der rettes i et par af de eksisterende formler. De formler, der benytter sig af i tilfældet ovenfor pris og efterspørgsel, skal rettes til, så de nu henviser til henholdsvis pris fra arket *Simulering* og den samlede efterspørgsel udregnet fra funktionen på skærmdumpet herover.

5.1.4 Uddata

Der skal faktisk ikke ændres det helt store i arket *Uddata*. Typisk er det eneste, der er ændret, prissætningen på produktet, der, hvis den var der i forvejen, var en henvisning til arket *Inddata*, mens det nu skal være en henvisning til arket *Simulering*. Skulle der være flyttet andre variable fra arkene *Inddata* eller *Beregninger* skal disse referencer selvfølgelig også ændres på arket *Uddata*, men det er sjældent, at det er aktuelt.

5.2 Type B - Optimering med envejstabel

En anden metode til optimering er via envejstabel. Metoden har den fordel, at den automatisk opdateres ved ændring i forudsætninger. Til gengæld vil det ikke helt præcist være den optimale løsning, der findes, men kun en tilnærmet værdi. Tilnærmelsen vil dog kunne laves så tæt på, at det er uden betydning.

5.2.1 Inddata

Ændringer på arket *Inddata* afhænger ligesom i Type A af, hvordan opgaven er stillet. Igen er det nødvendigt med en funktion for efterspørgslen, og typisk vil den være angivet som to punkter, så arket *Inddata* kan laves på samme måde som under type A.

5.2.2 Beregninger

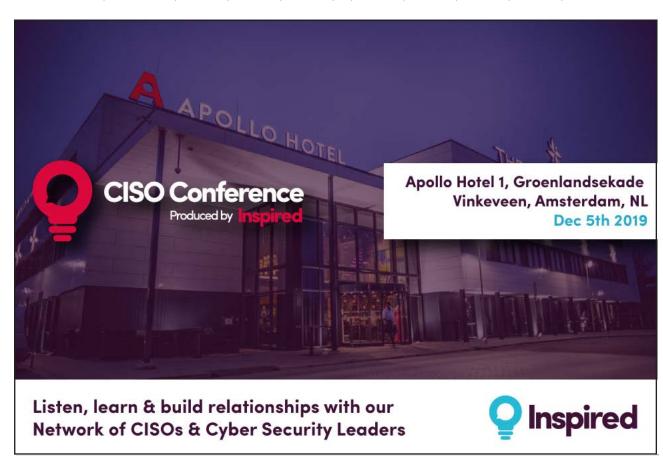
Indledningsvis er det for denne type også nødvendigt at udregne funktionen. Der er dog en væsentlig forskel, og det er, at det for denne type ikke er nødvendigt med arket *Simulering*. Derfor skal der indlægges en ekstra celle med prisvalg øverst på arket, og det kan se ud som herunder.

Hældningskoefficient (a)	-125	= (Q2 - Q1) / (P2 - P1)	
Konstantled (b)	21250	= Q - a * P	
Prisvalg	101,35	= pris med maksimalt produ	ıkbidrag
Efterspørgsel	8581	= a * pris + b	1 1 2 2

Prisvalg er en reference til en celle, der oprettes lidt senere, og pris i formlen for efterspørgsel er en henvisning til prisvalg lige ovenfor. Ellers er der ikke flere forskelle fra type A.

Nu skal envejstabellen eller rettere envejstabellerne til optimering oprettes. Typisk oprettes nemlig tre eller fire tabeller, og de ser ud som de to herefter.

Interval	Maks. Tota	al PB	379,175	Interval	Maks. Tota	al PB	379,4
5	Ved pris	1111	100	0,5	Ved pris	0 0	101,5
Pris	Total PB	Pris		Pris	Total PB	Pris	
	379,4028			-	379,4028		
50	50,1	50	0	95	374,3625	95	
55	111,6625	55		95,5	375,125	95,5	
60	166,675	60		96	375,825	96	
65	215,0188	65		96,5	376,4625		
70	257,175	70		97	377,0375	97	
75	293,0813	75		97,5	377,55	97,5	
80	322,7375	80		98	378	98	
85	346,1438	85		98,5	378,3875	98,5	
90	363,3	90		99	378,7125	99	
95	374,3625	95		99,5			
100	379,175	100	4	100	379,175		
105	377,1875	105		100,5	379,3125	100,5	
110				101		19999	
115	353,3438	115		101,5	379,4	101,5	
120	332,125	120		102	379,35	102	
125				102,5	379,2375	102,5	
130	271,25	130		103	379,0125		
135	231,4688	135		103,5	378,65	103,5	
140	185,5	140		104	378,225	104	
145	133,4063	145		104,5			
150	75,125	150		105	and the second probability of particular and partic	105	

Først udregnes *Interval* ud fra arket *Inddata* og følgende formel i første tabel.

= (prismaksimum – prisminimum) / 20

I efterfølgende tabeller udregnes *Interval* som herunder.

= interval (forrige tabel) / 10

I første tabel er første celle i kolonnen *Pris* en reference til *Prisminimum* og de efterfølgende udregnes således.

= cellen ovenfor + interval

Det er vigtigt, at der oprettes præcis 20 ekstra celler under den første. Så skulle kolonnen gerne indeholde værdier fra prisminimum til prismaksimum. Referencen til *Interval* låses kun for rækkenummeret, så den kan kopieres både nedad i kolonnen samt over til den næste envejstabel uden problemer. I de efterfølgende tabeller er første celle i kolonnen *Pris* dog udregnet som.

ved pris (forrige tabel) – interval (forrige tabel)

Cellen lige under *Total PB* (den afhængige variabel) er en reference til de økonomiske beregninger, hvor det totale produktbidrag udregnes. Denne cellereference låses, så den kan kopieres til de andre tabeller. Herefter kan envejstabellen oprettes, hvor inputcelle for kolonne er *Prisvalg* i toppen af arket *Beregninger*. For støtte til oprettelse af tabellen se separat vejledning. Den ekstra kolonne for *Pris* til højre oprettes som cellehenvisninger til den første kolonne, og så kan *Maks. total PB* bestemmes ud fra en MAKS funktion. Det er vigtigt, at input ikke har den første celle med direkte reference til de økonomiske beregninger med, men kun er for de resterende tal i kolonnen. Endelig kan funktionen LOPSLAG benyttes til at finde den tilhørende pris. Følgende formel finder prisen.

LOPSLAG(Maks. total PB; område; 2; falsk)

Som område angives kolonnen med den uafhængige variabel *Total PB* samt den nye kolonne for pris til højre derfor.

De efterfølgende tabeller kan oprettes som kopier af den forrige. Når første tabel kopieres til den anden skal *Interval* og første celle i kolonne for *Pris* ændres jf. forskellene ovenfor. Derudover skal indholdet af envejstabellen oprettes på ny, hver gang der kopieres. Hvor mange gange, der skal kopieres, afhænger af hvor præcis optimering, der ønskes, men 3 eller 4 tabeller bør være mere end rigeligt.

Den tidligere omtalte reference i *Prisvalg* øverst på arket laves nu, og den skal referere til cellen *Ved prisen* i den sidste tabel, der oprettes. Så er modellen færdig og opdateres automatisk, så den optimale pris findes i cellen *Prisvalg*.

5.2.3 Uddata

Ligesom for type A skal der ikke ændres det helt store i arket *Uddata*. Typisk er det eneste, der er ændret, prissætningen på produktet, der, hvis den var der i forvejen, var en henvisning til arket *Inddata*, mens det nu skal være en henvisning til arket *Simulering*. Skulle der være flyttet andre variable fra arkene *Inddata* eller *Beregninger* skal disse referencer selvfølgelig også ændres på arket *Uddata*, men det er sjældent at det er aktuelt.

5.3 Type C – Optimering med diskrete alternativer

Optimering kan foretages på mange måder, og én der skiller sig væsentligt ud fra de resterende er optimering med diskrete alternativer. Metoden er med automatisk opdatering, hvor den bedste løsning hele tiden findes, så på det punkt er den ideel. Ulempen er, at der kun optimeres ud fra en række givne alternative i stedet for en reel efterspørgselsfunktion. Disse alternativer indeholder typisk forskellige sammenhænge mellem priser på produkter, reklameindsats og efterspørgsel på produkter, men i princippet kan al tænkelig information indgå i alternativerne. Det er kun fantasien, der sætter grænser.

5.3.1 Inddata

På arket *Inddata*, skal der laves plads til alle de givne alternativer, som opgives i opgaven. Det vil være i form af en tabel som herunder.

	Pris (kr./enhed)	Reklame (kr./år)	Efterspørgsel (stk./år)
Alternativ 1	10.000	0	1500
Alternativ 2	10.000	1	2000
Alternativ 3	10.000	2	2350
Alternativ 4	12.000	0	1100
Alternativ 5	12.000	1	1350
Alternativ 6	12.000	2	1500
Alternativ 7	14.000	0	800
Alternativ 8	14.000	1	1000
Alternativ 9	14.000	2	1150

Der skal typisk også være plads til nogle ekstra på arket *Inddata*. Hvor mange det drejer sig om, vil være angivet i opgaven, og hvis intet skulle være angivet, må det antages, at det er i orden kun med plads til de givne. De allerede givne alternativer tastes desuden ind i arket, og det kan med eksemplet fra ovenfor se ud som på næste billede. Der er her gjort plads til i alt 15 alternativer, som det så vil være angivet i opgaveteksten.

Alternativbetegnelse	Pris	Sælgere	Efterspørgsel
	kr./stk.	antal	stk./2 år
Alternativ 1	10000	0	1500
Alternativ 2	10000	1	2000
Alternativ 3	10000	2	2350
Alternativ 4	12000	0	1100
Alternativ 5	12000	1	1350
Alternativ 6	12000	2	1500
Alternativ 7	14000	0	800
Alternativ 8	14000	1	1000
Alternativ 9	14000	2	1150
		is.	30 04
			T .

5.3.2 Beregninger

På arket *Beregninger* skal der laves en del ændringer. For det første skal der øverst på arket være plads til, at ét alternativ med tilhørende data kan hentes ind, så det ser ud som her.

Pris	Sælgere	Efterspørgsel
kr./stk.	antal	stk./2 år
14000	1	1000
	kr./stk.	kr./stk. antal

I den første celle *Alternativbetegnelse* kan indledningsvis skrives en tilfældig alternativbetegnelse, men når resten af arket er lavet, skal det være en henvisning til det bedste alternativ, som findes længere nede. De tre andre celler findes fra den netop oprettede tabel på arket *Inddata* ved hjælp af følgende funktionen.

= LOPSLAG(alternativbetegnelse; tabel fra inddata; X; falsk)

Alternativbetegnelse er den først celle i tabellen her, *Tabel fra inddata* er den tabel vi netop har oprettet på arket *Inddata* uden overskrifter, og endelig er X den kolonne, i hvilken det ønskede tal er placeret i tabellen på arket *Inddata*. I tilfældet ovenfor vil det typisk være 2, 3 og 4 i de tre celler.

Næste skridt er at konstruere en envejstabel for indskiftning af alternativer, der kan se således ud.

Maksimalt indtjeningsbidrag	6223,33							
Altemativbetegnelse	Alternat	iv 8						
Envejstabel for indskiftning af a	ltemativer						7	
	6223,3	-529,33	Indtj.bidrag	Likv.krav	Alternativ	Pris	Sælgere	Efterspørgse
Alternativ 1	4192,28	-948,38	4192,28	-948,38	Alternativ 1	10000	0	1500
Alternativ 2	4278,55	-1389,5	4278,55	-1389,53	Alternativ 2	10000	1	2000
Alternativ 3	3868,20	-1655,2	3868,20	-1655,18	Alternativ 3	10000	2	2350
Alternativ 4	5393,01	-536,48	5393,01	-536,48	Alternativ 4	12000	0	1100
Alternativ 5	5554,03	-836,22	5554,03	-836,22	Alternativ 5	12000	1	1350
Alternativ 6	5292,28	-1098,4	5292,28	-1098,38	Alternativ 6	12000	2	1500
Alternativ 7	5528,45	-289,07	5528,45	-289,07	Alternativ 7	14000	0	800
Alternativ 8	6223,33	-529,33	6223,33	-529,33	Alternativ 8	14000	1	1000
Alternativ 9	6203,02	-762,61	6203,02	-762,61	Alternativ 9	14000	2	1150
	0 #I/T	#I/T	10					
	0 #I/T	#I/T			Ţ.			
	0 #I/T	#I/T		Į.				
	0 #I/T	#I/T						
	0 #I/T	#I/T						
	0 #I/T	#I/T						

De tre første kolonner er selve envejstabellen, hvor indtjeningsbidrag og likviditetskrav findes for hvert af alternativerne. Første kolonne er direkte henvisninger til tabellen på arket *Inddata*, og da der kun er 9 alternativer resulterer det i, at der står 0 i de resterende 6 rækker. Øverste celle i anden og tredje kolonne er en henvisning til de økonomiske beregninger for henholdsvis indtjeningsbidrag og likviditetskrav. Når dette er på plads kan envejstabellen oprettes – se evt. separat vejledning for dette. Inputcelle for kolonne er i dette tilfælde cellen for *Alternativbetegnelse* øverst på dette ark, som vi oprettede kort forinden.

Nu er tabellen oprettet med de rigtige resultater, men for de ledige pladser til alternativer er det ikke særlig pænt med teksten #I/T. Det gør ikke så meget her, men når beregningerne bagefter skal over på arket *Uddata* går det ikke, og derfor ønskes disse tekster fjernet. Det gøres til højre for, som illustreret ovenfor. Formlen, der anvendes i de forskellige celler ser ud som her.

= HVIS(alternativbetegnelse = 0; ""; ønsket celle)

Alternativbetegnelse er cellen i samme række i første kolonne, og hvis netop kolonne låses for denne cellehenvisning, kan formlen kopieres til de resterende celler. Ønsket celle er den celle, hvis værdi bør stå i cellen, hvor formlen skrives. For de tre første kolonner i eksemplet, vil den ønskede celle hentes fra den netop oprettede envejstabel, mens de efterfølgende kolonner hentes fra arket Inddata, hvor de gerne skulle fremgå. På denne måde sikres at cellerne bliver helt tomme, hvis der ikke er udfyldt et tilhørende alternativ, og tabellen her er dermed klar til at føre over til arket Uddata.

I tilfældet ovenfor er det ønsket at alternativet med det største indtjeningsbidrag udvælges, og dermed er det nødvendigt at bruge funktionen MAKS til at finde det bedste indtjeningsbidrag. Dette gøres på kolonnen, hvor #I/T er erstattet med tomme celler.

Når maksimum er fundet, skal det bestemmes hvilket alternativ, det stammer fra. Det kan for eksemplet ovenfor gøres med følgende funktion.

= LOPSLAG(maksimalt indtjeningsbidrag; område; 3; falsk)

Som område angives tabellen hvor #I/T er fjernet, og tallet 3 kan selvfølgelig erstattes med andre tal, hvis alternativbetegnelserne står i en anden kolonne end i eksemplet. Endelig skal det huskes, at *Alternativbetegnelse* øverst i tabellen skal erstattes med en henvisning til det netop fundne bedste alternativ.

5.3.3 Uddata

Normalt vil der i denne opgavetype blive bedt om en detaljeret kalkule for det bedste alternativ sammen med en oversigt over alle alternativer. Den detaljerede kalkule svarer til den normale indretning af *Uddata*-ark. Dog bør alternativbetegnelsen tilføjes øverst som her.

Bedste alternativ:						
Alternativ 8	*					
- detaljeret kalkule herunder						
		200	5	Ì		
	1. kvt.	200 2. kvt.	5 3. kyt.	4, kvt.	1. kvt.	2. k
Ikke opfyldelig efterspørgsel	1. kvt.			4, kvt.	1. kvt.	2. k

Derudover kan den tabel, der er oprettet nederst på arket *Beregninger* hentes over via referencer som oversigt over alle alternativer og placeres nederst i arket *Uddata*. Dog bør resultaterne – i eksemplet indtjeningsbidrag og likviditetskrav placeres sidst i stedet for først som illustreret herunder.

Alternativbetegnelse	Pris	Sælgere	Efterspørgsel	Indtj.bidrag	Liky.krav
	kr./stk.	antal	stk/2 år	1000 kr./2 år	1000 kr.
Alternativ 1	10000	0	1500	4192,28	-948,38
Alternativ 2	10000	1	2000	4278,55	-1389,53
Alternativ 3	10000	2	2350	3868,20	-1655,18
Alternativ 4	12000	0	1100	5393,01	-536,48
Alternativ 5	12000	1	1350	5554,03	-836,22
Alternativ 6	12000	2	1500	5292,28	-1098,38
Alternativ 7	14000	0	800	5528,45	-289,07
Alternativ 8	14000	1	1000	6223,33	-529,33
Alternativ 9	14000	2	1150	6203,02	-762,61

5.4 Type D – Udregning af likviditetsnøgletal

Som nævnt tidligere skiller denne type opgave sig ud fra de andre, fordi der her ikke er tale om optimering. Til gengæld kan den sagtens kombineres med en af de andre typer, så der skal udregnes likviditets nøgletal samtidig med at der optimeres. Det gælder her om at finde driftens likviditetsbidrag og tit også kassebeholdningen, så der kan holdes styr på et eventuelt træk på kassekreditten.

5.4.1 Inddata

Første skridt er at udbygge arket *Inddata*. Der vil altid være en række nye data, der er nødvendige, for at kunne udregne de ønskede nøgletal. Som altid når et *Inddata*-ark skal opbygges er det i princippet bare at tage al information fra opgaveteksten fra en ende af. De tal, der typisk opgives – direkte som indirekte, er følgende.

- 1. Debitortid
- 2. Kreditortid
- 3. Lagertid
- 4. Debitorer primo
- 5. Kreditorer primo
- 6. Varelager primo
- 7. Kassebeholdning primo
- 8. Rente for kassekredit
- 9. Rente for indestående

Ad 1, 2 og 3

Disse tal opgøres typisk i måneder, og når der som for det meste arbejdes med kvartalsbaserede kalkuler overstiger de ikke 3 måneder, så de ikke går ind over flere kvartaler. Det er vigtigt også at anføre i arket *Inddata*, så brugere ikke indtaster tal højere. Er det årsbaserede kalkuler er grænsen selvfølgelig 12 måneder.

Debitortid og kreditortid opgives sjældent direkte, men i stedet oplyses, at vareleverandøren først betales 1 måned efter levering (kreditortid), mens virksomhedens kunder i gennemsnit betaler 2 måneder efter køb (debitortid). Lagertiden tages mange gange slet ikke i betragtning idet det så oplyses, at varelageret holdes på et ubetydeligt minimum, men angives en lagertid indregnes denne selvfølgelig.

Ad 4, 5 og 6

Tallene opgøres i kroner – eller en anden valuta i enkelte tilfælde. Medmindre det er en helt nystartet virksomhed vi udarbejder en kalkule for, vil der altid være udestående med debitorer og kreditorer, ligesom der vil være en hvis lagerbeholdning, når året og dermed kalkulen indledes. Derfor opgives disse beløb altid indledningsvis – enten direkte eller som oplysninger om, at virksomheden skylder sine leverandører X antal kroner ved indgangen af året. Såfremt der ingen lagertid af betydning er jf. ovenfor, vil *varelager – primo* selvfølgelig heller ikke blive opgjort.

Ad7

Igen opgøres tallet i kroner eller anden valuta. Alle virksomheder vil have en kassebeholdning ved indledning af året – om ikke andet negativ, såfremt der trækkes på en kassekredit. For nystartede virksomheder kan det være oplyst som indskudt startkapital, men ellers vil det typisk angives direkte som kassebeholdning.

Ad 8 og 9

Renterne opgøres i procent – typisk pro anno, men som renter generelt kan de selvfølgelig også angives ud fra andre tidsintervaller. I de fleste tilfælde vil det nemlig være relevant at se på hvordan virksomhedens kassebeholdning forrentes. Det er selvfølgelig positivt, hvis der er indestående, og negativt såfremt kassebeholdningen er negativ, og der dermed er træk på kassekreditten. Derfor opereres, der typisk med to forskellige renter for henholdsvis indestående og træk på kassekreditten. Afhængig af om kassebeholdning er positiv eller negativ kan den ene eller anden så benyttes.

Udbygningen af *Inddata*-ark kan se ud som følger.

Debitortid	mdr.	1,5
Kreditortid	mdr.	1
Lagertid	mdr.	2
OBS! De ovenstående tal	må ikke ove	erstige 3 m
Debitorer - primo	kr.	42000
Kreditoer - primo	kr.	34000
	Town.	58000
Varelager - primo	kr.	30000
	kr.	25000
Varelager - primo Kassebeholdning - primo Rente for indestående	27	

5.4.2 Beregninger

Når *Inddata* er på plads, skal der selvfølgelig også laves nye beregninger. De laves separat fra de andre beregninger, da det nu ikke er det økonomiske resultat, der er for øje, men i stedet likviditeten for virksomheden. De kan dog sagtens placeres på arket *Beregninger*, men det er så en god ide at have dem i et separat afsnit under økonomiberegningerne. Typisk bliver der arbejdet med kalkuler opdelt i kvartaler, hvilket det kommende eksempel også bygger på. Der er dog ingen principiel forskel, hvis det er en årsopdelt kalkule. De enkelte kvartaler erstattes i så fald bare af år, og som nævnt ovenfor kan f.eks. kredittider være op til 12 måneder uden at det påvirker kalkulen.

Det kan selvfølgelig være forskel på hvilke nøgletal, der skal rapporteres, men ændringer i driftskapital, driftens likviditetsbidrag og træk på kassekredit, der kan læses ud af kassebeholdningen, er meget typiske. Endelig kan det også være relevant at se på overskuddet efter renter er blevet trukket. Hvilke tal, der skal udregnes, vil være angivet i opgaven. I det følgende eksempel er alle de umiddelbare relevante nøgletal udregnet. Det er ikke sikkert at alle disse er nødvendige. Det afhænger af den enkelte opgave.

For overskuelighedens skyld er *Omsætning*, *Materialeomkostninger* og *Indtjeningsbidrag* medtaget fra de økonomiske beregninger. I stedet for *Indtjeningsbidrag* kunne det ligeså vel være *Produkt*-eller M*arkedsføringsbidrag*, afhængig af hvordan de økonomiske beregninger er opbygget.

Alle beløb i 1000 kr.		SEEDING IN	184-51			
Økonomi	40	1. Kvartal	2. Kvartal	Kvartal	4. Kvartal	I alt
Omsætning		128	231	409	318	1086
Materialeomkostninger		51	92	164	127	434
Indtjeningsbidrag		-112	-7	185	59	125
Likviditet	Primo	Kvartal	2. Kvartal	3. Kvartal	4. Kvartal	Estimat 5
Debitorer ultimo	42,0	64,0	115,5	204,5	159,0	
Vareforbrug		51,2	92,4	163,6	127,2	51,2
Varelager ultimo	58,0	61,6	109,1	84,8	34,1	
Vareindkøb	1	54,8	139,9	139,3	76,5	
Varekreditorer ultimo	34,0	18,3	46,6	46,4	25,5	
Ændring debitorer		-22,0	-51,5	-89,0	45,5	
Ændring varelager		-3,6	-47,5	24,3	50,7	
Ændring kreditorer		-15,7	28,4	-0,2	-20,9	
Ændring driftskapital		-41,3	-70,6	-64,9	75,2	
Driftens likviditetsbidrag		-153,3	-77,6	120,1	134,2	
Kassebeholdning snit		-51,7	-168,7	-152,5	-29,9	
Rente	To see the see that the see th	-1,6	-5,1	-4,6	-0,9	
Kassebeholdning ultimo	25,0	-129,9	-212,6	-97,0	36,3	
Overskud efter rente		-114	-12	180	58	
Kummuleret overskud		-114	-126	55	113	

Til at starte med er det vigtigt at afklare *Debitorer*, *Varelager* og *Kreditorer ultimo* for hvert kvartal, så ændringen i disse også kan udregnes for det enkelte kvartal. Tallene i *Primo* kolonnen hentes direkte fra arket *Inddata*, hvilket i øvrigt også gør sig gældende for *Kassebeholdning* lidt senere. Er der tale om en nystartet virksomhed vil der typisk ikke være nogle primo-tal. Kolonnen kan imidlertid ikke fjernes i det tilfælde. I stedet indføres 0 eller en tom kolonne, så de efterfølgende udregninger kan laves.

For at kunne udregne *Varelager ultimo* for 4. kvartal skal vareforbruget i 5. kvartal (eller 1. kvartal næste år) anvendes. Denne oplysning haves typisk ikke, og det er derfor nødvendigt at antage, at vareforbruget vil være omtrent som i 1. kvartal i år. Det er i hvert fald det bedste estimat, der kan laves.

Den samlede *Ændring i driftskapital* kan nu også findes ud fra ændringerne i henholdsvis debitorer, varelager og kreditorer. Endelig kan *Driftens likviditetsbidrag*, *Rente* samt nøgletal omkring kassebeholdning og overskud udregnes. Formlerne for de enkelte udregninger fremgår herunder.

Likviditet	Formel		100				
Debitorer ultimo	= Omsætr	ing * Debi	tortid / 3				
Vareforbrug	= Material	eomkostni	nger			134	
Varelager ultimo	= MAKS(V	areforbrug	næste kvarta	al * Lagertid	3; Varelagei	primo - Va	areforbrug
Vareindkøb			elager ultimo -			10	
Varekreditorer ultimo	= Vareindk	øb * Kred	itortid / 3	The state of the s			
Ændring debitorer	= Debitore	r primo - E	ebitorer ultim	0			
Ændring varelager	= Varelage	r primo - \	Varelager ultir	no			
Ændring kreditorer	= Varekred	litorer ultir	no - Varekred	itorer primo			
Ændring driftskapital	= Ændring	debitorer	+ Ændring va	relager + Æn	dring kredito	rer	
Driftens likviditetsbidrag	= Indtjenin	gsbidrag +	-Ændring drif	tskapital	1 - 22		
Kassebeholdning snit	= Kassebe	holdning	orimo + Drifte	ns likviditetsl	oidrag / 2		
Rente			Ining snit <=			Rente kas	sekredit
Acceptance of the control of the con			dning snit * R			Control to the second of the second	
Kassebeholdning ultimo			orimo + Drifter			е	
Overskud efter rente	= Indtjenin						
Kummuleret overskud			kud primo + C	verskud efte	r rente		

Formlerne skulle gerne tale for sig selv, men her følger en kort gennemgang af et par enkelte ting for at lette forståelsen. I mange af udregningerne skal bruges primo-tal for f.eks. varelager. Dette svarer selvfølgelig til forrige kvartals ultimo-tal.

Til at udregne *Varelager ultimo* anvendes en MAKS funktion. Umiddelbart bør det bare være *Vareforbrug næste kvartal * Lagertid / 3*, som også er den ene parameter i funktionen. Dette vil typisk også være det højeste tal og dermed vil denne udregning blive brugt, men det kan hænde at varelageret (*Varelager primo*) er så stort, at det ikke kan nå at blive anvendt (man trækker *Vareforbrug* fra) i løbet af kvartalet, og dermed vil der stadig være mere tilbage, end der egentlig er behov for til næste kvartals vareforbrug. Derfor anvendes denne MAKS funktion.

Ses vi til DSE-Aalborg?

Kom forbi vores stand den 9. og 10. oktober 2019.

Vi giver en is og fortæller om jobmulighederne hos os.

banedanmark

Ændring kreditorer udregnes omvendt af de to andre ændringer. Det skyldes at ændringen, skal læses, så et positivt tal er godt for virksomhedens likviditet mens et negativt tal er dårligt. En stigning i kreditorer vil give et positivt tal i udregningen af ændring, og det passer med, at det vil være godt for likviditeten, at vores kreditorer stiger – med andre ord vi venter med at betale pengene.

For de andre to nøgletal vil en stigning fra primo til ultimo give et negativt tal, og det stemmer ligeledes overens med at det vil være skidt for likviditeten. Stigning i debitorer betyder, at mere af vores omsætning endnu ikke er kommet i kassen, mens stigning i varelager betyder, at vi binder flere penge i varer, der står på vores lager – igen er det skidt for likviditeten.

Kassebeholdning snit udregnes på grundlag af Kassebeholdning primo og halvdelen af Driftens likviditetsbidrag. Det skal udregnes for efterfølgende at kunne lave rentetilskrivninger. Halvdelen af kvartalets likviditetsbidrag anvendes i denne sammenhæng fordi rentetilskrivninger typisk laves ud fra en gennemsnitsberegning af kassebeholdningen for perioden, og da vi ikke har mere præcis information om likviditetsbidraget er vi nødt til at gå ud fra at det fordeler sig nogenlunde ligeligt over kvartalet og gennemsnittet for perioden vil derfor være halvdelen.

Til at bestemme *Rente* anvendes en HVIS funktion til at undersøge om den gennemsnitlige kassebeholdning er positiv eller negativ og dermed hvilken rentesats, der skal benyttes. Med andre ord – har der været træk på kassekreditten eller penge på kontoen i den givne periode.

5.4.3 Uddata

Når alle beregninger er gennemført, skal dele af likviditetsregnskabet selvfølgelig også med på arket *Uddata*. For det første hører de sidste nøgletal *Rente* og *Overskud efter rente* i realiteten til de økonomiske beregninger og kan derfor med fordel placeres i forlængelse af disse.

Hvilke nøgletal, der ellers skal med, afhænger selvfølgelig også af opgaveteksten samt hvilke, der er udregnet. I et eksempel som ovenfor vil det dog være oplagt at medtage Ændring debitorer, varelager, kreditorer samt driftskapital. Desuden bør Driftens likviditetsbidrag og Kassebeholdning ultimo medtages.

For eksemplet ovenfor kunne arket *Uddata* se således ud.

Indtjeningsbidrag	30	-112,0	-7,0	185,0	59,0	125,0
Rente		-1,6	-5,1	-4,6	-0,9	-12,1
Overskud efter rente	33	-113,6	-12,1	180,4	58,1	112,9
T	Primo	1. Kvartal	2. Kvartal	3. Kvartal	4. Kvartal	l alt
Ændring debitorer		-22,0	-51,5	-89,0	45,5	-117,0
Ændring varelager		-3,6	-47,5	24,3	50,7	23,9
Ændring kreditorer	8	-15,7	28,4	-0,2	-20,9	-8,5
Ændring driftskapital		-41,3	-70,6	-64,9	75,2	-101,6
Driftens likviditetsbidrag	-1	-153,3	-77,6	120,1	134,2	23,4
Kassebeholdning ultimo	25,0	-129,9	-212,6	-97,0	36,3	3-12

5.5 Type E – Optimering med tovejstabel

En sidste metode til optimering er via tovejstabel. Metoden har samme fordele og ulemper som envejstabellen. Den opdateres automatisk ved ændring i forudsætninger, men til gengæld vil det ikke helt præcist være den optimale løsning, der findes, men kun en tilnærmet værdi. Tilnærmelsen vil dog være så tæt på, at det er uden reel betydning.

5.5.1 Inddata

Ændringer på arket *Inddata* afhænger ligesom i Type A og B af, hvordan opgaven er stillet. Der er typisk to muligheder for opgaver af denne type, og for begge typer er der to uafhængige variable. I den ene situation vil det være prisen på to forskellige produkter med hver sin tilhørende efterspørgselsfunktion. I så fald kan funktionerne være angivet enten direkte eller via punkter, som det er beskrevet i type A og B. Den anden mulighed er, at det er prisen på et produkt samt reklameindsats, der er de uafhængige variable, og i det tilfælde er der en efterspørgselsfunktion, hvor efterspørgslen afhænger af både pris og reklame. I så fald vil funktionen normalt angives direkte, da der nu er to koefficienter, og så kan arket *Inddata* indrettes som herunder, hvor den opgivne funktion er.

efterspørgsel = 55.000 - 650 * pris + 0,05 * reklame

Efterspørgselsfunktion -	EU øl
Konstantled	55000
Koefficient til pris	-650
Koefficient til reklame	0,05

5.5.2 Simulering

I denne opgavetype er det også oplagt at lave et ark kaldet enten *Simulering* eller *Optimering*, som det er beskrevet i type A. Arket kan indrettes som vist herefter.

Pris (uafhængig varia Reklame (uafhængig Beregnet efterspørgs Beregnet indtjenings	var.) sel EU øl			76 500000 30600 220,9				
Optimal pris		76						
Optimal reklame	kr./ar	300000						
Maksimalt IB ud fra	tabel	220,9						
	Maks. i kol.				-67,549	-64,39	-60,89	-57,2
	Indtj.bidrag		Reklame	kr./år				
Maks. i rk.	220,9	0	12500	25000	37500	50000	62500	7500
-230,58	40	-230,58	-237,17	-243,77	-250,36	-256,96	-263,55	-270,
-212,625 Pris	41	-212,63	-218,69	-224,75	-230,81	-236,88	-242,94	-24
-195,775 kr./liter	42	-195,78	-201,31	-206,84	-212,37	-217,9	-223,43	-228,9
-180,03	43	-180,03	-185,03	-190,03	-195,03	-200,03	-205,03	-210,0
-165,39	44	-165,39	-169,86	-174,33	-178,8	-183,27	-187,73	-192
-151,855	45	-151,86	-155,79	-159,73	-163,67	-167,61	-171,54	-175,4
-139,425	46	-139,43	-142,83	-146,24	-149,64	-153,05	-156,46	-159,8
-128,1	47	-128,1	-130,98	-133,85	-136,73	-139,6	-142,48	-145,3
-117,88	48	-117,88	-120,22	-122,57	-124,91	-127,26	-129,6	-131,9

Som det kan ses, er en del af indholdet fra type A udeladt, og envejstabellen er naturligvis erstattet af en tovejstabel, så det nødvendige indhold bliver som følger.

- 1. Uafhængige variable
- 2. Grænser for uafhængig variable

- 3. Beregnede resultater
- 4. Tovejstabel
- 5. Opslag fra tabel

Ad 1

Da der er to uafhængige variable er der naturligvis også to celler til dette. I eksemplet ovenfor er det for pris og reklame, men det kunne ligeså vel være for pris på to forskellige produkter eller i realiteten også to andre variable. Der kan indledningsvis skrives et par værdier i cellerne, men når resten af arket er lavet, skal de ændres, så det bliver henvisninger til de opslåede maksimale værdier for variablene, som findes under punkt 5.

Ad2

Der vil for det meste være angivet faste grænser for de uafhængige variable. Disse vil være skrevet på arket *Inddata*. Det er, som vist på eksemplet, ikke nødvendigt, at lave henvisninger til grænserne på arket *Simulering*. Grænserne skal bruges til at indrette akserne i tovejstabellen, og det kan ligeså vel gøres, selvom de er placeret på arket *Inddata*. Hvordan akserne skal indrettes er beskrevet nærmere under punkt 4.

Ad 3

Den afhængige variabel skal også fremgå af dette ark. I dette tilfælde er det indtjeningsbidraget, der ønskes maksimeret. Den afhængige variabel lægges ind som en reference til arket *Beregninger*, hvor det som regel vil være placeret nederst i de økonomiske beregninger i kolonnen *I alt*. I tilfældet ovenfor er der desuden gjort plads til efterspørgslen under *Beregnede resultater*. Denne variabel benyttes ikke til selve optimeringen, men kan være illustrativ, hvis forskellige priser og reklameindsatsers påvirkning på efterspørgslen hurtigt vil vurderes. Ligesom for indtjeningsbidraget er det en reference til arket *Beregninger*.

Ad 4

Der laves en tovejstabel, hvor de uafhængige variable placeres på de to akser. På eksemplet ovenfor er reklameindsats lagt ind i øverste række, mens prisen er lagt ind i første kolonne. Den afhængige variabel placeres i øverste venstre hjørne som en reference til cellen, der er lavet under punkt 3. For støtte til oprettelse af tovejstabel kan den separate vejledning herfor følges. Inputcelle for række er i tilfældet ovenfor den uafhængige variabel reklame øverst på arket, mens inputcelle for kolonne er den uafhængige variabel pris øverst på arket.

Det vil være oplagt at sørge for, at tallene i første kolonne og øverste række er inden for de angivne grænser for de uafhængige variable. Dette kan gøres ved først at oprette en reference til minimumgrænsen i henholdsvis den øverste celle i kolonnen og den første celle i rækken. I anden celle laves følgende formel:

= første celle + (maksimumgrænse – minimumgrænse) / X

Som X indsættes det antal rækker/kolonner, der ønskes i tabellen, hvilket typisk kan være omkring 40. Jo flere rækker der er, jo mere præcist bliver resultatet, men jo mere fylder tabellen også. Derefter kopieres den anden ud til resten af rækken/kolonnen, så der (uden første celle) i alt nu er X udfyldte celler. Fordelen ved denne fremgangsmåde er, at den er dynamisk, så tabellen tilpasses såfremt, der ændres i minimum- og maksimumgrænsen.

Ad5

Ud fra tabellen kan den optimale pris og reklame nu bestemmes – dog kun som en tilnærmelse. Første skridt er via MAKS funktionen at bestemme maksimum for både hver enkelt række og kolonne, som det kan ses i eksemplet. Derefter kan maksimum for den afhængige variabel – i eksemplet indtjeningsbidraget – bestemmes enten ud fra rækken med *Maks. i kolonne*, kolonnen med *Maks. i række* eller en MAKS funktion på hele tabellen. Det er et fedt hvilken løsning, der vælges.

Herefter kan den tilhørende pris og reklame beregnes. Funktionerne LOPSLAG og VOPSLAG kan benyttes til at finde tilhørende pris og reklame ud fra følgende formler.

Optimal pris = LOPSLAG(maks. uafhængig variabel; område; 3; falsk) Optimal reklame = VOPSLAG(maks. uafhængig variabel; område; 3; falsk)

Maks. uafhængig variabel er en henvisning til den celle, hvor MAKS funktionen netop er anvendt til at finde maksimum for den afhængige variabel. Som område for prisen angives området omkring Maks. i række-kolonnen samt kolonnen med priser i, hvor der er en tom kolonne imellem. Som område for reklame angives området omkring Maks. i kolonne-rækken samt rækken med reklameindsatser i, hvor der ligeledes er en tom række imellem.

5.5.3 Beregninger

De fleste beregninger laves på det separate ark *Simulering*, men det er dog nødvendigt at rette et par ting til på arket *Beregninger* også. Hvis det f.eks. er to priser, der optimeres på, og efterspørg selsfunktionerne er opgivet som punkter, skal funktionerne naturligvis udregnes. Dette gøres som beskrevet i type A eller B. Alternativt kan den opgivne funktion som den i eksemplet anvendes direkte til at finde den samlede efterspørgsel. Som variablene pris og reklame hentes værdierne direkte fra arket *Simulering*.

Desuden skal der rettes i et par af de eksisterende formler. De formler, der benytter sig af i tilfældet ovenfor pris og reklame, skal rettes til, så de nu henviser til henholdsvis pris og reklame fra arket *Simulering*. Endelig skal den netop udregnede efterspørgsel også inddrages i de udregninger, hvor det er nødvendigt.

5.5.4 Uddata

Ligesom for type A skal der ikke ændres det helt store i arket *Uddata*. Typisk er det eneste, der er ændret, prissætningen på produktet, der, hvis den var der i forvejen, var en henvisning til arket *Inddata*, mens det nu skal være en henvisning til arket *Simulering*. Skulle der være flyttet andre variable fra arkene *Inddata* eller *Beregninger*, som hentes over på arket *Uddata*, skal disse referencer selvfølgelig også ændres på arket *Uddata*, men det er sjældent, at det er aktuelt.

6. Økonomiske problemstillinger – tillægsopgaver

I økonomiske opgaver i Excel vil der udover selve hovedopgaven, hvor de fem typer er beskrevet i forrige afsnit, typisk også være en række supplerende ekstraopgaver, der skal løses. Der er selvfølgelig også masser af muligheder her, men generelt holder det sig inden for følgende 10 kategorier

- Generelle ændringer i forudsætninger
- Rabataftaler
- Kassation
- Diagrammer
- Datavalidering
- Økonomistruktur
- Kommentering af resultat
- Menustyring
- Skjule ark
- Låse ark

Hvordan disse typer af ekstra opgaver skal løses er forklaret for den enkelte type i de efterfølgende afsnit.

6.1 Generelle ændringer i forudsætninger

Hyppighed: Stort set altid

Der vil stort set altid være en eller flere ændringer i de oprindelige forudsætninger, når der stilles en økonomisk opgave. Nogle af disse er en del af hovedopgaven, som det er beskrevet i forrige afsnit,

men der vil tit desuden være nogle ekstra ændringer. Måske kommer der en ny sæsonfordeling, timelønnen for arbejderne stiger, priser hos materialeleverandøren ændrer sig osv. Disse ændringer betyder selvfølgelig en del for kalkulen, men i princippet er de yderst simple at indføre. Det drejer sig ganske enkelt om at ændre de specificerede tal på arket *Inddata*. Så skulle arbejdsbogen gerne være opbygget sådan, at ændringerne forplanter sig til hele kalkulen.

Det skal siges, at indførelse af f.eks. rabatordning eller kassation ikke er at betragte som en ændring men derimod en nyindførsel af forudsætninger, idet de som regel ikke allerede er repræsenteret på arket *Inddata*. En detaljeret gennemgang af indførsel af netop disse to begreber er beskrevet i de efterfølgende afsnit.

6.2 Rabataftaler

Hyppighed: Fifty-fifty

Rabataftaler er tit en del af de økonomiske opgaver, hvor de så skal tilføjes den eksisterende økonomiske kalkule. Det er vigtigt, at kunne skelne mellem de to typiske former for rabat. Det drejer sig om simpel rabat og akkumuleret rabat. Der er nemlig stor forskel på, hvordan de to former for rabat beregnes.

Akkumuleret rabat dækker over, at der er en eller flere rabatgrænser. Når indkøbet af varer overstiger en grænse udløses en fast rabatsats. Rabatten gives på alle de varer, der er købt.

Ved simpel rabat er der også en eller flere grænser og rabatten udløses ligeledes, når en grænse nås, men her gælder rabatten kun for den overstigende mængde, der købes. De enheder, der ligger under grænsen, ydes der ikke rabat på.

For begge rabattyper gælder det, at selve tallene i aftalen selvfølgelig placeres på et ark til inddata. Dette gøres smartest i en 2-dimensional matrix, som vist herunder i tilfælde af 3 rabatsatser. Antallet af rabatsatser er i princippet underordnet. Matrixen kan let mindskes eller udvides. Rabatgrænser vil typisk være opgivet pr. kvartal, men det kan selvfølgelig afvige til typisk år. I så fald skal der selvfølgelig regnes for år i stedet for kvartaler i alle de følgende udregninger.

	A	В	C
1			
2	**	Rabatgrænse	Rabat
3		Rabatgrænse stk. pr. kvt.	%
4	Rabat 1	100	5
5	Rabat 2	150	10
6	Rabat 3	200	15
7			
0			

Når så rabatten skal indregnes i arket til beregninger kommer forskellene, og det er derfor beskrevet for hver af de to rabattyper.

6.2.1 Akkumuleret rabat

Ved akkumuleret rabat er det nødvendigt at lave en lille hjælpetabel. Den vil ved rabatgrænser som ovenfor se ud som følger. De to 0'er skal altid være med, og de skrives ind direkte som tal. De resterende tal er henvisninger til tabellen ovenfor fra arket *Inddata*.

	Rabattabel
0	0
5	100
10	150
15	200

Derefter kan denne tabel bruges til at lave et opslag, og finde den rabatsats, der gælder for kvartalet. Dette opslag placeres typisk under mængdeafklaringerne, selvom det ikke er en decideret mængdeafklaring. Det gøres for hvert kvartal med formlen LOPSLAG, og det vil se ud som herunder. Med rabattabel menes kun det område, hvori tallene uden overskrift står i tabellen ovenfor, og kvartalets indkøb vil typisk være lig afsætningen eller, hvis der er spild eller kassation, produktionen.

111	1. Kvartal	Formel
Indkøbsrabat %	10	=LOPSLAG(Kvartalets indkøb; Rabattabel; 2; SAND)

Endelig skal rabatten medregnes i beregningen af omkostninger. Det mest overskuelige er her at regne med materialeomkostninger i brutto og netto, hvor rabatten, så er forskellen i mellem de to. På den måde kan de allerede udregnede materialeomkostninger anvendes som Materialeomkostninger brutto. Det er dog vigtigt herefter at huske, at arket *Uddata* skal rettes til, så det henviser til *Materialeomkostninger netto*. Udregningen for et kvartal, vil typisk være som følger. I eksemplet herunder er produktionen i 1. kvartal 180 stk., og materialeomkostningerne er 1500 kr. pr. stk..

Alle beløb er i 1000 kr.					
	1. Kvartal	Formel			
Materialeomkostninger brutto	270	= Produktion * Materialeomkostninger pr. stk. / 1000			
Rabat	27	= Materialeomkostninger brutto * Indkøbsrabat / 100			
Materialeomkostninger netto	243	= Materialeomkostninger brutto - Rabat			

Når det som her er akkumuleret rabat, kan det også udregnes på én gang. I så fald regnes det i ovennævnte case som herunder. Begge metoder er fuldt ud anvendelige og korrekte.

6.2.2 Simpel rabat

Simpel rabat udregnes helt anderledes. Der er ingen behov for en hjælpetabel, men der er til gengæld en række lidt mere komplicerede mængdeafklaringer, der er nødvendige. Hvis casen fra tidligere med 3 rabatgrænser anvendes, ser udregningerne ud som nedenfor her.

	1. Kvartal	Formel
Indkøb total	180	
Indkøb til normal pris	100	= MIN(Indkøb total; Rabatgrænse 1)
Rest 1	80	= Indkøb total - Indkøb til normal pris
Indkøb m. rabat 1	50	= MIN(Rest 1; Rabatgrænse 2 - Rabatgrænse 1
Rest 2	30	= Rest 1 - Indkøb m. rabat 1
Indkøb m. rabat 2	30	= MIN(Rest 2; Rabatgrænse 3 - Rabatgrænse 2
Rest 3 (Indkøb m. rabat 3)	0	= Rest 2 - Indkøb m. rabat 2

Indkøb total vil typisk være afsætningen eller, hvis der er spild eller kassation, produktionen. I tilfælde af, at der er færre eller flere rabatgrænser mindskes eller udvides modellen tilsvarende. De

4 sidste rækker er parvis ens, og ved tilfælde af f.eks. en fjerde rabatgrænse udvides med 2 ekstra rækker, hvor *Indkøb m. rabat 3* udregnes ligesom *Indkøb m. rabat 2* og *Rest 4 (Indkøb m. rabat 4)* udregnes ligesom *Rest 3*. På den måde kan modellen både udvides og mindskes med to rækker pr. rabatgrænse.

Når mængdeafklaringerne er på plads, kan rabatten medtages i beregning af omkostninger. Ved akkumuleret rabat er der umiddelbart kun én måde, at gøre dette, da det vil blive alt for omstændigt og uoverskueligt, at samle det hele på én række. Igen kan de allerede fundne materialeomkostninger anvendes som *Materialeomkostninger brutto*, og herefter kan rabatten udregnes for at trække den fra og finde *Materialeomkostninger netto*. Det er igen vigtigt at ændre i arket *Uddata*, så det henviser til *Materialeomkostninger netto*. Udregningerne vil typisk være som følger.

		a: p	
1. Kvartal	Formel		
270	= Produktion * Materia	aleomkostninger pr. stk. / 1	000
8,25	* se formel nedenfor	0.000	
261,75	= Materialeomkostning	ger brutto - Rabat	
= (Indkøb i	m. rabat 1 * Rabat 1 + l	Indkøb m. rabat 2 * Rabat	2 +
Indkøb m.	rabat 3 * Rabat 3) * Ma	aterialeomkostninger pr. stl	c. / 1000
	270 8,25 261,75 = (Indkøb i	8,25 * se formel nedenfor 261,75 = Materialeomkostnin = (Indkøb m. rabat 1 * Rabat 1 +	270 = Produktion * Materialeomkostninger pr. stk. / 1

Formlen for Rabat ændrer sig selvfølgelig tilsvarende ved et andet antal rabatgrænser.

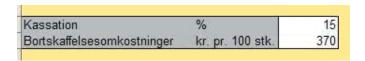
6.3 Kassation

Hyppighed: Sjælden

Det hænder, at det indlægges i opgaver, at hele produktionen ikke kan anvendes, så en hvis del må kasseres. Det er så enten med eller uden bortskaffelsesomkostninger. Er det uden, er det kun

relevant at lave mængdeberegninger, mens der, såfremt der også er bortskaffelsesomkostninger, desuden skal laves tilføjelser til de økonomiske beregninger. Bortskaffelsesprocent samt eventuelle bortskaffelsesomkostninger indtastes naturligvis på arket *Inddata*, og kan se ud som følger.

6.3.1 Mængdeafklaring

Det er normalt nødvendigt at afklare, hvor meget der skal produceres for at efterleve en udregnet efterspørgsel. Det gøres for et enkelt kvartal, hvor efterspørgslen er 15.300 stk., som følger.

	1. Kvartal	Formel		
Efterspørgsel	15300	V-1		
Produktion	18000	= Efterspørgsel * 100/(100 - Kassationsprocer		
Kassation	2700	= Produktion - Efterspørgsel		

Den sidste linje med kassation er i princippet kun relevant, når der er bortskaffelsesomkostninger. Ellers er det kun *Efterspørgsel* og *Produktion*, der skal bruges til de økonomiske beregninger.

6.3.2 Økonomi ved bortskaffelsesomkostninger

Når der er bortskaffelsesomkostninger, og *Kassation* er udregnet som ovenfor, er det ganske enkelt at lave de økonomiske udregninger. Økonomien vil typisk blive udregnet som herunder.

Alle beløb er i 1000 kr.					
	1. Kvartal	Formel			
Omsætning		P = Efterspørgsel * Pris / 1000			
Materialeomkostninger	1440	= Produktion * Materialeomk. pr. stk. / 1000			
Lønomkostninger	1260	= Produktion * Lønomk. pr. stk. / 1000			
Bortskaffelsesomkostninger	9,99	= Kassation * Bortskaffelsesomk. pr. stk. / 1000			
Dækningsbidrag	962	= Omsætning - Materialeomk Lønomk Bortskaffelsesomk.			

Vær opmærksom på at *Omsætning* udregnes ud fra *Efterspørgsel*, mens *Materiale*- og *Lønomkostninger* udregnes ud fra produktionen. Endelig er det vigtigt, hvis *Bortskaffelsesomkostninger* som ovenfor er opgivet for f.eks. pr. 100 stk., at dividere med 100.000 i stedet for 1.000. Det samme gælder selvfølgelig de andre udregninger, såfremt der på arket *Inddata* er opgivet i andet end pr stk.

6.4 Diagrammer

Hyppighed: Fifty-fifty

Excel indeholder en række muligheder for at lave diagrammer, og det er en god måde at illustrere forskellige sæt talmateriale. Ud fra en udarbejdet kalkule skal der tit også laves et diagram. Det er normalt rimelig lige til at læse hvilket diagram, der ønskes, og det placeres enten på arket *Uddata* eller et separat ark. Hvilke data, der skal anvendes til diagrammet vil også være forklaret.

Af de mange diagramtyper Excel rummer, er der typisk fire, der er anvendelige i de situationer, der opstilles til de økonomiske opgaver. Det drejer sig om følgende

- XY-punkt
- Grundflade
- Søjle
- Cirkel

Før et diagram oprettes er det vigtigt at gøres sig klart, hvilken type, der skal anvendes. En beskrivelse af de fire typer og deres anvendelsesmuligheder følger herunder. Efter disse følger et afsnit med en generel beskrivelse for hvorledes diagrammerne oprettes, når typen er valgt og de ønskede data markeret.

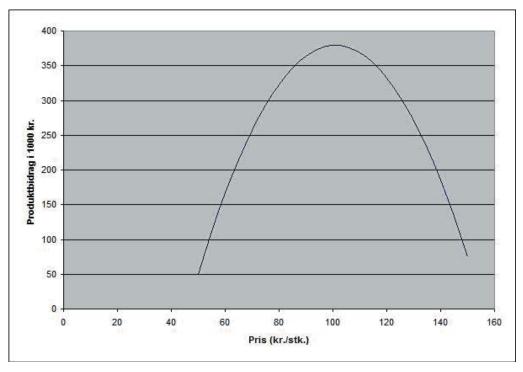
6.4.1 XY-punkt

I realiteten anvendes denne type til at lave ganske normale grafer bestående af en linje. Den skal anvendes i stedet for den eller oplagte *Kurve* diagramtype, fordi det i *XY-punkt* også er muligt at definere X-aksen med konkrete tal fra celler, og det er sådanne problemstillinger vi støder på. Typisk vil diagramtypen blive anvendt til at illustrere en eller flere variable som funktion af en anden. Det kunne meget vel være produkt- eller indtjeningsbidrag som funktion af prisen, men der er selvfølgelig mange andre muligheder.

Som input til denne type skal bruges to eller flere rækker tal placeret enten ved siden af eller ovenover hinanden. Den første række tal fungerer som X-akse, mens de efterfølgende vil opfattes, som serier af tal, der plottes ind som punkter i forhold til X-aksen og forbindes med streger, så det bliver en kurve. Er der mere end en ekstra række tal, vil det selvfølgelig resultere i flere kurver. Tallene markeres uden overskrifter f.eks. som vist nedenfor.

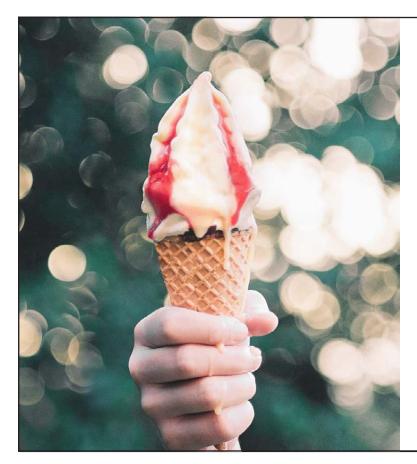
Pris	Total PB	Pri
	379,4028	
50	50,1	
55	111,6625	
60	166,675	
65	215,0188	
70	257,175	
75	293,0813	
80	322,7375	
85	346,1438	
90	363,3	
95	374,3625	
100	379,175	
105	377,1875	
110	368,375	
115	353,3438	
120	332,125	
125	304,7813	
130	271,25	
135	231,4688	
140	185,5	
145	133,4063	
150	75,125	631

Herefter kan diagrammet udarbejdes og som eksempel se ud som herunder.

6.4.2 Grundflade

Denne type bruges til at lave 3D-diagrammer i form af en flade. Typen vil typisk blive anvendt til at illustrere én variabel som funktion af to andre. Det kan typisk også her være produkteller indtjeningsbidrag. Men denne gang som funktion af enten pris og reklame eller pris på to forskellige produkter.

Ses vi til DSE-Aalborg?

Kom forbi vores stand den 9. og 10. oktober 2019.

Vi giver en is og fortæller om jobmulighederne hos os.

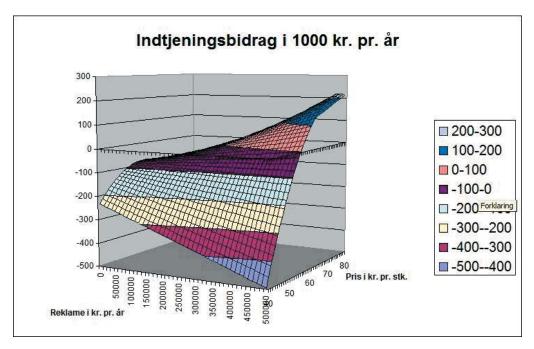
banedanmark

Som input til denne type skal bruges en tabel af tal med de to uafhængige variable som henholdsvis X-akse foroven og Y-akse i venstre side. Det er desuden vigtigt at cellen i øverste venstre hjørne imellem de to akser er tom. Ellers vil tallene i den ene akse ikke blive læst. Grundfladediagrammer vil næsten altid blive brugt til at illustrere en tovejstabel. De er yderst velegnede til dette formål, hvis det ikke lige var fordi, at tallet i øverste venstre hjørne ikke kan slettes fra en tovejstabel. En metode til at omgå dette er beskrevet herunder.

- 1. Find et ledigt område på samme ark som tovejstabellen (typisk under tabellen)
- 2. Lav en cellehenvisning til øverste venstre hjørne af tovejstabellen fra øverste venstre hjørne af det ledige område.
- 3. Kopier denne henvisning både til højre og nedad, så hele tovejstabellen genskabes.
- 4. Slet indholdet af cellen i øverste venstre hjørne.

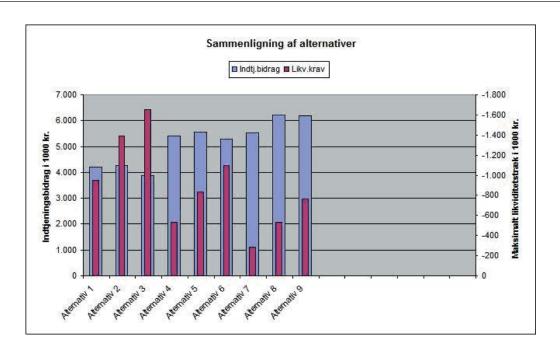
Herefter kan den nyoprettede tabel markeres og diagrammet oprettes. Et eksempel kan ses herunder

6.4.3 Søjle

Denne type diagram kan anvendes i stedet for *XY-punkt*, når variablen på x-aksen ikke er kontinuerlig imellem punkterne. Det gør sig typisk gældende i forbindelse med opgaver omkring optimering med diskrete alternativer. Her kan der være behov for at illustrere f.eks. indtjeningsbidraget i forhold til de enkelte alternativer. Det ville ikke være validt at illustrere med en linje fra alternativ 1 til alternativ 2 osv. I stedet anvendes søjlerne til at illustrere for alternativerne enkeltvis.

Som input til denne type diagram skal ligesom for *XY-punkt* benyttes to eller flere rækker tal, hvor den første fungerer som X-akse. Diagramtypen kan anvendes til let at illustrere forskellen på forskellige scenarier eller alternativer. I så fald skal navne eller numre på scenarier/alternativer være placeret i første række. Et diagram kan i så fald se ud som herunder.

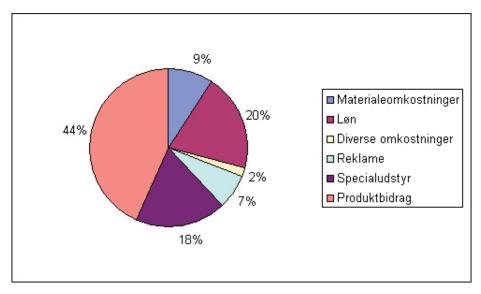
6.4.4 Cirkel

Denne type diagram er væsentlig anderledes end de tre hidtidigt beskrevet. Typen anvendes til at illustrere, hvor stor en andel forskellige tal udgør i forhold til hinanden. Den ses typisk anvendt til at illustrere hvorledes en omsætning udmønter sig i henholdsvis produktbidrag samt de forskellige omkostninger.

Når en kalkule er udarbejdet, vil disse variable typisk stå spredt ud over kalkulen, og det er derfor nødvendigt at samle disse, inden diagrammet kan oprettes. Den letteste måde at gøre dette, er ved at lave henvisninger til de ønskede tal i en kolonne. I kolonnen til venstre herfor skrives desuden, hvilke variable det drejer sig om.

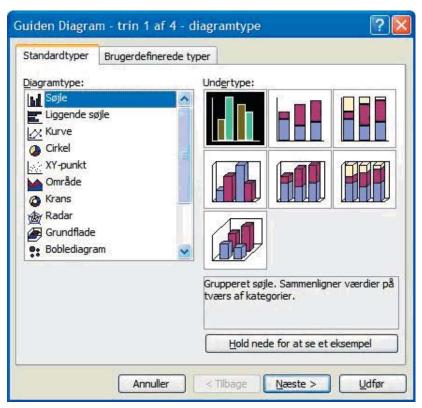

Det er vigtigt at cellerne med tal indeholder cellehenvisninger til de respektive steder i kalkulen, så ændringer i kalkulen også forplantes til diagrammet. Herefter kan de to kolonner markeres og diagrammet kan oprettes. Det vil i så fald se ud som herunder.

6.4.5 Generelt

Første skridt for at oprette et diagram er at markere de celler, hvori data til diagrammet forefindes. Herefter trykkes på knappen *Guiden Diagram*, og følgende billede fremkommer, hvorfra de fire samt andre typer kan vælges.

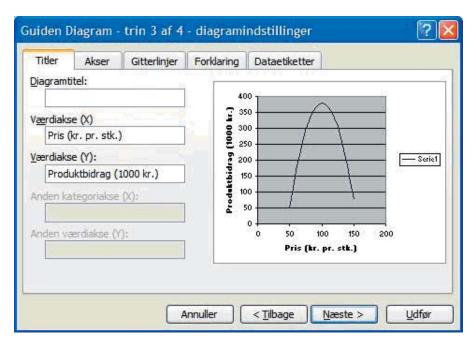

Som udgangspunkt kan første undertype vælges for de fire diagramtyper, bortset fra XY-punkt, hvor det er anbefalelsesværdigt at anvende den sidste undertype.

Guiden diagram består af fire trin. Første trin er valg af type som beskrevet ovenfor, og andet trin er valg af kildedata. Såfremt kildedata er markeret retvist, som det er beskrevet for de enkelte diagramtyper, er kildedata allerede valgt, og der kan trykkes *Næste* og springes videre til trin 3.

For trin 3 kan indstilles en masse forskellige ting. Generelt er det vigtigste her såmænd bare at få sat de rigtige titler på diagrammet og de enkelte akser. Det gøres under fanebladet *Titler*.

Hvilke felter, der er her, afhænger af diagramtypen, men som nævnt drejer det sig *Diagramtitel* samt de eventuelle akser, der er på de forskellige typer diagrammer, og det skulle meget gerne være indlysende, hvad indholdet af de enkelte felter bør være. Et eksempel for typen *XY-punkt* ses herunder. Det er ikke altid nødvendigt at skrive en *Diagramtitel*, men det er et skønsspørgsmål fra gang til gang. Hovedsagen er at lave et illustrativt diagram.

Når de nødvendige titler er skrevet ind, kan der igen trykkes *Næste* og kun trin 4 mangler nu. Her vælges hvor diagrammet skal placeres. Her er der som nævnt indledningsvis to muligheder. Enten

placeres diagrammet på arket *Uddata* eller på et separat ark med et sigende navn. Hvilken løsning, der skal vælges, vil typisk fremgå af opgaven, og hvis ikke vil begge dele utvivlsomt være korrekt.

Når arket er placeret er der en enorm række muligheder for at justere arket. Hvad der skal gøres her kan kun være et skønsspørgsmål for de enkelte diagrammer. Hovedsagen er at lave et pænt og især illustrativt diagram. I det følgende vil en række gode råd og retningslinjer blive nævnt. Brug dem ikke som en facitliste, men læs dem i stedet igennem, og hav dem i baghovedet, når diagrammer skal justeres. Ikke alle rådene vil være optimale for det enkelte diagram.

Diagrammets størrelse

Hvis der er plads til det kan diagrammet med fordel forstørres ved at trække i hjørnerne som ved alle andre figurer. Specielt *Grundfladediagrammer* kan være meget svære at læse, hvis de er for sammenpressede. Jo større diagrammet bliver, jo tydeligere bliver detaljerne.

Forklarende tekst

På et *Cirkeldiagram* er kassen med forklarende tekst altafgørende, mens den i et *XY-punkt-diagram* kun med en enkelt linje er overflødig idet linjens titel vil fremgå af titlen på Y-aksen. Overvej i det enkelte tilfælde om kassen er nødvendig eller kan slettes for at give mere plads til selve diagrammet.

Sigende titler på akser

Det er vigtigt at akserne bliver navngivet sigende, så der ingen tvivl er, omkring hvad diagrammet illustrerer.

Skriftstørrelse

Anvend så vidt mulig små skriftstørrelser for både tal og titler på akserne. Ellers fylder de alt for meget og diagrammet kommer til at virke proppet. Skriftstørrelsen indstilles ved at højreklikke på aksen eller titlen og vælge *Formater*. I den boks, der kommer frem, vælges fanebladet *Skrifttype* og der er nu mulighed for at indstille skriftstørrelsen og desuden skrifttype, formatering m.m. såfremt det skulle ønskes.

Sekundær værdiakse

Både for diagrammer af typen XY-punkt og Søjle kan der være interesse i at anvende en sekundær værdiakse i de tilfælde, hvor der illustreres mere end en dataserie. Der kan let være så stor forskel på tallene i de to dataserier, at de ikke kan illustreres på samme akse. I så fald højreklikkes der på den ene dataserie og vælges Formater dataserie. På fanebladet Akse under Afbild serie på vælges nu Sekundær akse, og efter et tryk på OK, har diagrammet nu to værdiakser, der kan formateres enkeltvis.

6.5 Datavalidering

Hyppighed: Fifty-fifty

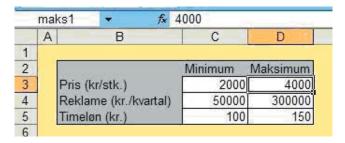
I mange af de økonomiske opgaver, vil der også skulle indbygges datavalidering. Tit er arbejdsmappen allerede udstyret med datavalidering, og i så fald skal denne bare bevares. Det skal dog lige tjekkes, hvorvidt der er ændret i opbygningen af de celler, datavalideringen udføres på.

I de tilfælde, hvor datavalideringen ikke er der i forvejen, skal den selvfølgelig tilføjes. Der er to metoder til at lave datavalidering, og tit vil der være behov for at lave begge typer.

6.5.1 Datavalidering som funktionalitet

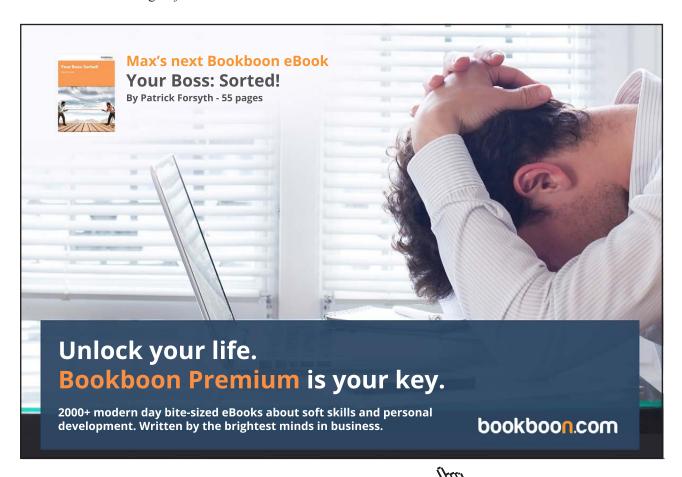
Denne type datavalidering knytter sig udelukkende til én enkelt celle ad gangen. Den er god til at tjekke, hvorvidt et tal indtastet af brugeren, ligger inden for et nærmere angivet interval. Fordelen ved denne type er, at den kan indstilles til at blokere brugen af regnearket indtil brugeren indtaster et gyldigt tal. På den måde er der sikkerhed for, at alle celler med datavalidering er udfyldt inden for de givne grænser.

Før datavalideringen kan slås til, er det nødvendigt at oprette et ark til kontrolværdier. Arket udfyldes med de ønskede minimum- og maksimumværdier som nedenfor, hvorefter alle cellerne med disse værdier navngives passende. For første variabel kaldes værdierne typisk *min1* og *maks1*, og de nummereres derefter fortløbende.

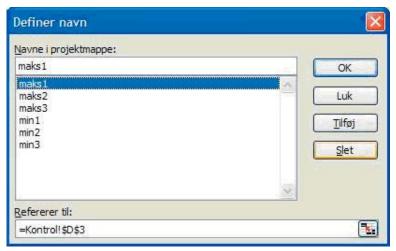

Navngivning af en celle foregår ved at markere cellen og skrive det ønskede navn i *Boksen navn* øverst til venstre. Ved fejlnavngivning af en celle, kan det angivne navn ikke slettes samme sted. Det gøres i stedet som følger.

- 1. Marker den ønskede celle
- 2. Gå i menuen *Indsæt*
- 3. Vælg Navn
- 4. Vælg Definer

- 5. Marker det ønskede navn
- 6. Tryk Slet
- 7. Tryk *OK*

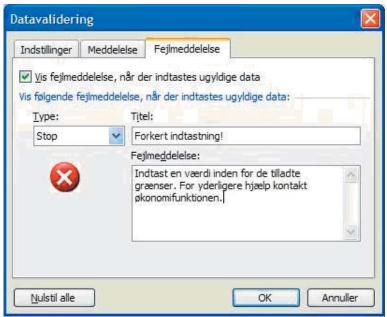
Når arket *Kontrol* er opbygget og cellerne navngivet, kan datavalidering slås til på de enkelte celler i arket *Inddata*. For den første celle, hvor grænseværdierne er navngivet *min1* og *maks1* gøres det på følgende måde. For de efterfølgende celler ændres *min1* og *maks1* selvfølgelig tilsvarende i det følgende.

- 1. Marker den ønskede celle
- 2. Gå i menuen *Data*
- 3. Vælg Datavalidering
- 4. Fanebladet *Indstillinger* vælges
- 5. I boksen *Tillad* vælges *Decimal*
- 6. I boksen *Minimum* skrives =*min1* (Husk lighedstegnet)
- 7. I boksen *Maksimum* skrives = maks1 (Husk lighedstegnet)

- 8. Fanebladet Fejlmeddelelse vælges
- 9. I boksen *Type* vælges *Stop*
- 10. I boksen *Titel* skrives en passende titel

- 11. I boksen Fejlmeddelelse skrive en passende fejlmeddelelse
- 12. Tryk *OK*

6.5.2 Datavalidering via HVIS

Der findes endnu en metode til at lave datavalidering. Denne type anvendes typisk til at tjekke om en sæsonfordeling er korrekt indtastet (om tallene for fire kvartaler tilsammen giver 100 %). Den kan dog sagtens også anvendes på enkelte celler. Fordelen er, at der her i fejlmeddelelsen kan inddrages de angivne grænser via henvisninger til de celler, hvori de står. Ulempen er til gengæld, at denne form for fejlmeddelelse ikke er stoppende. Det betyder, at arbejdet med arket kan fortsættes, selvom der er indtastet forkerte værdier. Derfor er den første type at foretrække for enkeltceller, medmindre andet er angivet i opgaven.

Selve datavalideringen via HVIS foregår på følgende måde. På arket til kontrol oprettes en tabel som herunder. I feltet *Facit* indtastes 100, da sæsonfordelingen tilsammen gerne skulle være 100 %. I feltet *Sum* findes summen af de fire tal for sæsonfordeling på arket *Inddata*. Endelig indtastes HVIS-funktionen som beskrevet herunder i feltet for fejlmeddelelse.

Når arket *Kontrol* er indrettet som ovenfor er det en smal sag, at tilføje en cellehenvisning på arket *Inddata*, der refererer til feltet med fejlmeddelelse. Hvis der er en fejlmeddelelse på det ene ark, bliver det så automatisk ført over på det andet, så brugeren kan se det. Hvis cellen på arket *Inddata* yderligere formateres med rød tekstfarve og en lidt større skriftstørrelse, fungerer det som en ganske fortrinlig datavalidering, der informerer brugeren, såfremt det indtastede ikke er korrekt. *Inddata* kunne med fordel opbygges som herunder.

	B12 ▼ f&	=Kontrol!E8			
	Α	В	С	D	E
1		4 3			
2		Rabatgrænse	Rabat		
3		stk. pr. kvt.	%		
4	Rabat 1	100	5		
5	Rabat 2	150	10		
6	Rabat 3	200	15		
7					
8	Materialeomkostninger	kr./stk.	1500		
9		A STRUMENT OF THE STRUMENT OF			
10		1. Kvartal	2. Kvartal	3. Kvartal	4. Kvartal
11	Sæsonfordeling	10	30	45	10
12		Fejl i sæs	onford	elina	
13					

Cellen B12 er her ganske enkelt en henvisning til arket *Kontrol*, og denne celle vil være blank, hvis ikke der står nogen fejlmeddelelse på arket *Kontrol*. Ydermere er cellen formateret med en fremtrædende skrifttype, så meddelelsen er iøjnefaldende.

6.6 Økonomistruktur

Hyppighed: Fifty-fifty

Det hænder at der i en arbejdsbog skal tilføjes økonomistruktur, eller mere i hyppigt at en eksisterende økonomistruktur skal opdateres jf. der er lavet på arbejdsbogen. Der er to ting i en sådan opgave. For det første er det vigtigt at lave de rigtige ændringer, og for det andet er det smart, at kunne lave ændringerne så hurtigt og illustrativt som muligt.

6.6.1 Opbygning af økonomistruktur

Hvilke ændringer, der skal laves, afhænger fuldstændig af den enkelte opgave. Der er for sin vis ikke den store forskel på at opbygge en økonomistruktur fra grunden eller tilrette den. Det er vigtigt, at alle de variable, der findes på arkene til inddata og beregninger, er med, og det er vigtigt at skelne mellem de tre typer variable.

Beslutningsvariable er de variable, som brugeren har fuld kontrol over og selv kan beslutte størrelsen af. Forventningsvariable er typisk variable, som brugeren også selv skal indtaste, men her er der ikke ud fra en beslutning men nærmere en forventning om, at variablen bliver sådan. Disse to typer variable er som udgangspunkt variable fra arket Inddata. Endelig er der en række resultatvariable, som er resultatet af en eller anden form for udregning. Denne udregning behøver ikke på nogen måde at være kompliceret. Resultatvariable er, logisk nok da de bygger på udregninger, at finde på arket Beregninger.

De tre typer variable har altid hver deres figur som symbol. Typisk anvendes rektangel, oval, og rektangel med afrundede hjørner, men det er i princippet underordnet hvilke figurer, der anvendes. Det skal bare fremgå klart, hvad den enkelte figur symboliserer. Der skal desuden tegnes forbindelseslinjer mellem de enkelte variable. Hovedreglen er her, at der til hver *resultatvariabel* skal tegnes forbindelseslinjer fra de variable, der benyttes til at udregne denne *resultatvariabel*.

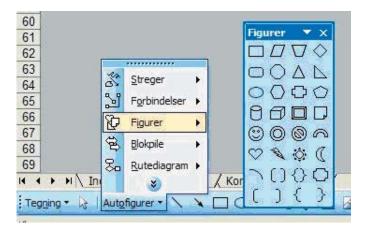
I princippet skal det bare sikres, at alle variable i økonomistrukturen stemmer overens med variable i arbejdsmappen. Om økonomistrukturen skal laves fra grunden af eller viderebygges, gør derfor ikke den store forskel.

6.6.2 Tegning af økonomistruktur

Når det er gjort klart, hvordan økonomistrukturen skal være, er næste skridt at tegne eller tilrette den. Excel er ikke just et tegneprogram, men der er forskellige funktionaliteter, der kan gøre det ud herfor. Der er ingen fast fremgangsmåde til at tegne økonomistrukturen, og det følgende vil derfor bestå af en række råd, der gør tegnearbejdet lettere og hurtigere.

Gør tegnemenuerne let tilgængelige

For det første er det nødvendigt at værktøjslinjen *Tegning* er tilgængelig. Højreklik på en vilkårlig værktøjslinje og tryk på *Tegning*, hvis der ikke allerede er et hak udfor den. Denne værktøjslinje ligger som regel nede i bunden af skærmbilledet. Et af ikonerne på denne værktøjslinje hedder *Autofigur*, og hvis der trykkes på dette kommer en menu frem. Denne har også flere undermenuer, og det er to af disse, vi skal benytte til at tegne økonomistrukturer. Det drejer sig om *Figurer* og *Forbindelser*. For at have let adgang til disse to, kan de laves til flydemenuer, så de er fremme hele tiden. Tag blot fat i toppen af en af disse og træk den over i højre side af skærmbilledet, eller hvor der nu er plads. Så er den tilgængelig her under hele tegneprocessen.

Lav altid en signaturforklaring

Da der ikke er nogen faste regler for hvilke figurer, der benyttes til de forskellige typer variable, er det et must at lave en signaturforklaring som vist herunder.

Adskil variable fra Inddata- og Beregninger-ark

Det er en god idé for overskueligheden at adskille variable fra henholdsvis *Inddata*- og *Beregninger-ark*. Variable fra *Inddata* placeres i venstre side af arket, og i højre side placeres variable fra *Beregninger*. Så vidt muligt placeres variablene ovenover hinanden i en kolonne, men der kan i visse tilfælde være så mange, at det er nødvendigt for overskueligheden også at bruge bredden. Sørg dog stadig for at der er klar adskillelse mellem variable fra de to forskellige ark.

Marker flere figurer på én gang

Der er tit behov for at markere flere figurer samtidig. Det kan gøres på to måder. Enten kan Ctrl-knappen holdes nede, mens der trykkes på figurerne én efter én med musen. Alternativt hvis mange figurer skal markeres, er der i venstre side af værktøjslinjen *Tegning* et ikon med en hvid pil, der hedder *Marker objekt*. Efter et tryk på dette ikon kan musen bruges til at tegne en firkant rundt om alle de figurer, der ønskes markeret. Det er vigtigt at huske, at trykke endnu engang på ikonet, når markeringen er overstået, for at skifte tilbage til normal brug. Ellers vil det ikke være muligt f.eks. at markere og skrive i en celle.

Gør figurerne ensartede

Det er ikke et must, men det kan være pænt, at de forskellige figurer er nogenlunde samme størrelse. Det gøres lettest efter figurerne er oprettet på følgende måde

- 1. Marker de ønskede figurer (se evt. separat vejledning ovenfor). Det er vigtigt kun at markere figurer og ikke eventuelle forbindelseslinjer, hvis de er tegnet.
- 2. Højreklik på en af figurerne
- 3. Vælg Formater autofigur
- 4. Vælg fanebladet *Justering*
- 5. Ud for *Vandret* angives *Centreret*
- 6. Ud for *Lodret* angives *Centreret*

- 7. Vælg fanebladet *Størrelse*
- 8. Angiv ønsket *Højde* og *Bredde* i centimeter
- 9. Tryk *OK*

Placer figurerne pænt under hinanden

Det kan være både pænt og overskueligt, såfremt figurerne er placeret i en pæn lige kolonne med lige meget afstand imellem. Det kan dog være et kæmpe arbejde, hvis figurerne skal opstilles sådan én efter én. I stedet kan følgende fremgangsmåde benyttes.

Ses vi til DSE-Aalborg?

Kom forbi vores stand den 9. og 10. oktober 2019.

Vi giver en is og fortæller om jobmulighederne hos os.

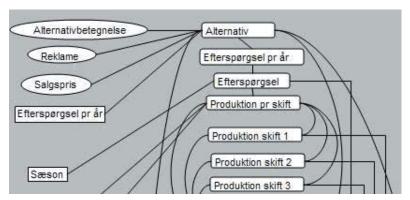
banedanmark

- 1. Marker de ønskede figurer (se evt. separat vejledning ovenfor). Det er vigtigt kun at markere figurer og ikke eventuelle forbindelseslinjer, hvis de er tegnet
- 2. Find værktøjslinjen Tegning
- 3. Tryk på ikonet *Tegning*
- 4. Vælg Juster eller fordel
- 5. Vælg Juster midt på lodret
- 6. Tryk på ikonet *Tegning*
- 7. Vælg Juster eller fordel
- 8. Vælg Fordel Lodret

Så skulle alle de valgte figurer være stillet op på en lige lodret linje (ud fra midten af figurerne) og med lige stor afstand imellem hver figur.

Anvend forskellige typer forbindelser

I menuen *Forbindelser* findes forskellige typer. Ud over at der kan sættes pile på forbindelserne, kan der laves både lige, knækkede og buede forbindelser. Det er en rigtig god idé at veksle imellem de tre typer. Økonomistrukturer bliver meget hurtigt store og uoverskuelige, og i så fald kan en vekslen mellem forbindelsestyper hjælpe på overskueligheden og sikre, at alle stregerne ikke kommer til at være placeret lige oveni hinanden. Et uddrag af en økonomistruktur er vist som eksempel herunder.

Træk i de knækkede og buede forbindelser

Når alle figurer og forbindelser er tegnet og placeret kan det være en god idé at trække lidt i nogle af forbindelserne, så de ikke ligger alt for meget oveni hinanden. Det er dog vigtigt at vente til figurerne er på plads, da ændringer i størrelse eller placering for disse vil ændre de tilknyttede forbindelser tilbage til udgangspunktet.

Det er ganske enkelt at justere på forbindelserne. Først markeres den ønskede forbindelse. Der fremkommer nu en rød cirkel i hver ende af forbindelsen. Skulle en af disse cirkler mod forventning være grøn, betyder det at forbindelsen ikke er knyttet til nogen figur, og det er derfor vigtigt at rykke dette endepunkt hen til den ønskede figur. Hvis der er tale om en knækket forbindelse med to knæk eller en buet forbindelse vil der også midt på forbindelsen være en gul ruder. Hvis der trækkes i denne med musen, er det muligt at justere på forbindelsen, så den så vidt muligt kan gå uden om andre figurer og forbindelser.

6.7 Kommentarer

Hyppighed: Stort set altid

En lille ekstraopgave, der indlægges i rigtig mange økonomiske opgaver, specielt de der bygger på en optimering, er at kommentere det fundne resultat. Det er ikke lige til at give en fast vejledning,

for hvordan dette gøres. Det afhænger utrolig meget af den enkelte opgave og det fundne resultat. Rent praktisk bør kommentarerne placeres i et separat ark i arbejdsbogen. Kommentarerne placeres lettest i en tekstboks, og hvis der samtidig er menustyring i arbejdsbogen oprettes selvfølgelig en knap, der henviser til dette ark.

Selve kommenteringen er selvfølgelig det vigtigste. Det er ikke nødvendigt at skrive side op og side ned, men skriv nogle linjer og sørg for at få de vigtigste ting med. Følgende råd kan følges for at lave en fornuftig kommentering.

- Nævn de væsentligste resultater
- Vurder om de er tilfredsstillende
- Forklar hvorfor de er eller ikke er tilfredsstillende
- Vurder den anvendte metode (typisk til optimering) hvis det er muligt

Det bedste råd er at bruge sin sunde fornuft til at vurdere, hvad der er godt, og hvad der er skidt.

6.8 Menustyring

Hyppighed: Stort set altid

Arbejdsbøgerne skal stort set altid udstyres med menustyring. Når der tages udgangspunkt i en eksisterende periodekalkule er denne tit allerede udstyret med menustyring, så den eksisterende skal opdateres, men det hænder også, at den skal laves fra bunden af. Om det ene eller andet gælder, gør ikke den store forskel. Det gør kun opgaven mere omfattende. Det er det samme, der skal gøres i begge tilfælde.

Der skal oprettes en række knapper på mappens første ark – typisk kaldet *Menu* eller *Velkomst*. Alle disse knapper skal via en makro henvise til de af mappens resterende ark, som brugere skal have adgang til. På disse ark skal der ligeledes laves en knap, der via en makro henviser tilbage til det første ark.

Indspilning af en makro gøres som følger.

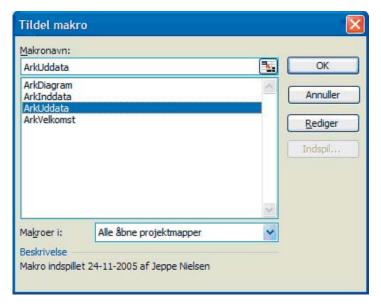
- 1. Gå i menuen Funktioner
- 2. Vælg Makro
- 3. Vælg Indspil ny makro
- 4. Skriv et sigende navn til makroen i feltet *Makronavn* (må ikke indeholde mellemrum)
- 5. Tryk *OK*
- 6. Et lille vindue med en *stop*-knap bliver synligt

- 7. Tryk på det ark, der ønskes skiftet til (Her kan i princippet alle handlinger udføres og dermed indspilles i makroen)
- 8. Tryk på *stop*-knap

Nu er makroen indspillet og dermed klar til at knytte til en knap. For det første er det nødvendigt at værktøjslinjen *Formulerer* er tilgængelig. Højreklik på en vilkårlig værktøjslinje og tryk på *Formularer*, hvis der ikke allerede er et hak udfor den. Oprettelse af en knap og tilknytning af makro gøres derefter som følger.

- 1. Vælg ikonet *Knap* i værktøjslinjen *Formularer*
- 2. Tegn knappen på det ønskede ark og i ønsket størrelse ved hjælp af musen
- 3. Marker navnet på den makro, der ønskes tilknyttet

4. Tryk OK

Ønskes en ny makro tilknyttet knappen gøres det som følger.

- 1. Højreklik på knappen
- 2. Vælg Tildel makro
- 3. Marker den nye makro
- 4. Tryk OK

En sletning af en makro fra arbejdsbogen gøres således.

- 1. Gå i menuen Funktioner
- 2. Vælg Makro
- 3. Vælg *Makroer*
- 4. Marker den ønskede makro
- 5. Tryk *Slet*
- 6. Tryk Ja

Når en række knapper med makroer er oprettet, kan de arrangeres pænt under hinanden og i samme størrelse på præcis samme måde som figurer. Fremgangsmåde for dette er beskrevet nærmere i afsnittet *Økonomistruktur* længere fremme.

6.9 Skjul ark

Hyppighed: Stort set altid

Der vil stort set altid være ark i arbejdsbogen, der ikke har nogen relevans for brugeren, og de skal derfor skjules. Det drejer sig som udgangspunkt om ark til beregninger og kontrol, men der kan også være andre ark i enkelte tilfælde. Når et ark skal skules, er fremgangsmåden som følger:

- 1. Tryk på det ønskede ark
- 2. Gå i menuen Formater
- 3. Vælg *Ark*
- 4. Vælg Skjul

Dette gøres selvfølgelig til sidst i processen, så der kan arbejdes på arkene så længe. Ønskes arket frem igen, er fremgangsmåden også som ovenfor, bortset fra at der i punkt 4 i stedet vælges *Vis*. Herefter markeres det ønskede ark, og der trykkes på knappen *OK*.

6.10 Lås ark

Hyppighed: Stort set altid

For at sikre, at brugere ikke indtaster i celler, der ikke er beregnet dertil, skal mappens ark beskyttes. Inden arkene beskyttes, er det dog nødvendigt og vigtigt at slå låsning fra på de celler, hvor brugeren skal have mulighed for at taste tal ind. Det drejer sig typisk primært om en del af cellerne på arket *Inddata*. Ved et eventuelt ark til simulering/optimering vil der her også være en eller flere celler beregnet til indtastning for brugere. Fremgangsmåden til at slå låsning på de(n) enkelte celle(r) fra er som følger:

- 1. Marker den eller de ønskede celler
- 2. Højreklik på en af de markerede celler
- 3. Vælg Formater celler
- 4. Vælg fanebladet Beskyttelse
- 5. Fjern hakket i boksen ud for *Låst* som på skærmdump herunder
- 6. Tryk *OK*

Når låsning er slået fra på alle de celler, brugeren skal have adgang til er det tid til at beskytte arkene. Det gøres som beskrevet nedenfor for et ark ad gangen:

- 1. Marker et ark, der skal beskyttes
- 2. Gå i menuen Funktioner
- 3. Vælg Beskyttelse
- 4. Vælg Beskyt ark
- 5. Sæt og fjern hakker, som det fremgår af skærmdump herunder

Endelig kan projektmappen også beskyttes, så der f.eks. ikke kan tilføjes ekstra ark. Dette gøres som følger:

- 1. Gå i menuen Funktioner
- 2. Vælg Beskyttelse
- 3. Vælg Beskyt projektmappe

Der er en dog en hvis problematik omkring beskyttelse af ark, hvorpå problemløser skal kunne køres. Beskyttes arket, kan problemløser nemlig ikke køres længere. Der er to mulige løsninger på dette.

- A: Lad være med at beskytte arket. I stedet er det nødvendigt at skrive en meddelelse, så det klart fremgår, at arket ikke er beskyttet, og at der kun må indtastes i den og den celle.
- *B:* Arket beskyttes. Når problemløser skal kunne benyttes er det normal kutyme at skrive en vejledning til brugeren omkring hvordan den skal anvendes. I denne vejledning kan så inkorporeres, at brugeren indledningsvis slår beskyttelse fra, og afslutningsvis slår den til igen.

Ingen af løsningerne er helt optimale, men det er de muligheder der er, og typisk vil B være anbefalelsesværdig.

